

DĖL KO BUVO DUOTA ŠVENTOJI DVASIA?

 Jūs matote, Brolis Nevillis tiki rankų uždėjimu. Matau, jog turiu porą klausimų. Na imsiuosi jų rytoj vakare, nes neturiu laiko peržvelgti juos, galbūt paskutinio vakaro Žinios metu. Na, o jei kas nors turi klausimų dėl kurios nors Žinios, tiesiog tą vakarą užrašykite, o kitą vakarą aš jų imsiuosi.

² Na, rytoj vakare norėčiau rasti, tiksliau, kad būtų keli tarnautojai, jei imanoma; jei ne, tuomet keli geri, rimti vyrai ar moterys, kuriuos galėčiau pasikviesti reikiamu momentu, kad tokiu atveju . . .

Rytoj vakare pradėsime, po Žinios, dėti rankas, ir, dėl Šventosios Dvasios. O paskui bus . . . Jūs galite čia pasilikti, jeigu tik norite, per visas šventes, jei tiek laiko prireiks numirti. Tuomet—tuomet, jei ne, jei norėsite vykti namo, na, mums bus malonu, jei jūs nuvyksite ten, kur jūs . . . Tiesiog nežinote, kur eiti . . .

Norėtume gauti tarnautojų telefonus, jei jie yra atvykę; jų numerius, kur jie apsistoję, kad galėtume iškart juos susirasti; ir kad vienas būtų vienuose namuose, kitas—kituose, dar kitas—kituose, kad jie galėtų jus pamokyti, tuos, kurie ieško šio didžiojo palaiminimo, apie kuri mes šnekame—Šventosios Dvasios krikšto.

³ Praeitą vakarą mes kalbėjome: “Kas Ji yra”. *Kas yra Šventoji Dvasia?* Ir mes išsiaiškinome, jog Ji yra beveik viskas, ką Dievas mums pažadėjo. M-hm. Kaip tik Joje mes radome tai, ko reikia Dievo Bažnyčiai. Mes išsiaiškinome, jog Ji antspaudas, Guodėjas, poilsis ir džiaugsmas, ir ramybė, ir prisikėlimas. Ir visa tai, ką Dievas pažadėjo Savo Bažnyčiai, yra Šventoje Dvasioje.

⁴ Taigi, ši vakarą, norime pamokslauti ar kalbėti, mokyti apie . . . Čia turiu tris ar keturis citatų lapus, Rašto vietas apie Ją, kur . . . Praeitą vakarą palikau savo Crudeno rodyklę, nepasiėmiau jos. Ir turėjau peržiūrėti Raštus pagal savo išgales. Na, o rytoj . . . Šį vakarą mes mokysime apie: *Kokiu tikslu Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią?* Kam Ji? Jei Ji toks svarbus dalykas, tuomet kodėl Dievas Ją atsiuntė?

⁵ Paskui, rytoj vakare, mes kalbėsime apie: *Ar Ji jums?* ir: *Kaip jums Ją gauti?* ir *Kaip jums sužinoti, jog gavote Ją?*

O paskui, po viso to, Raštais, paaškinsime tai Raštais, visur naudodamiesi Raštais, tada tie, kurie siekia Šventosios Dvasios,

išeis į priekį. Ir tuomet, tikiuosi, kad tada prasidės prabudimas, kad judėtume toliau su Šventąja Dvasia.

⁶ Na, o rytoj vakare daugelis galėtų trumpam pasilikti bažnyčioje, norėčiau, kad rastume pakankamai tarnautojų ir žmonių, turinčių patirties ruošiant žmones priimti Šventąją Dvasią, kurie padrąsintų juos, nuėitų į namus su moterimi ir jos vyru ar—ar su tuo, kuris siekia Šventosios Dvasios, kuris gerai žinotų, ką daryti.

Jei galite, ši vakarą ar rytojaus vakarą palikite savo telefono numerį ar adresą pastoriumi. Tiesiog paduokite Broliui Nevilliumi, tada mes susirinksime laiku. Duokite savo telefono numerį, kur galime jus rasti. Ir pasakykite: “Aš jūsų žinioje, jei mes. . . jūs norėtumėte, kad aš atėičiau į namus”. Jei tai viena moteris, tuomet mes galėtume nusiųsti moterį, suprantate, pas tą moterį. O jeigu namuose vyras su žmona, na, tuomet mes galėsime nusiųsti tarnautoją.

Ir mes džiaugsimės, galėdami su jumis bendradarbiauti, nes žinau, jog jums, kiekvienam, tai yra svarbus, esminis dalykas. Ir atminkite: “Tas, kuris išgelbsti sielą iš klystkelio, uždengia daugybę nuodėmių”. Suprantate? O Kristaus Nuotaka alksta ir trokšta. Ji Dievo vaikų gimdymo kančiose.

⁷ O dabar, ši vakarą, prieš mums skaitant Raštus, minutėlei nulenkime galvas, maldai. O prieš meldžiantis, nulenkę galvas, ar turite prašymą? Pakelkite rankas ir tarkite: “Dieve, aš susitelkęs keliu rankas. Turiu bėdą. Meldžiu, kad Tu padėtumei man, o Viešpatie”. Telaimina Dievas kiekvieną. Jis mato jūsų rankas. Angelai užrašo jų prašymus.

⁸ Dangiškas Tėve, dabar mes vėl ateiname, kreipiamės į Tave maldoje. Be abejo ši vakarą Dievo vaikai jau meldėsi šioje vietoje, ir giesmės buvo giedamos, ir mes pakylėjome savo širdis, džiūgaudami šlovinome Dievą.

⁹ Dovydas sakė, jog ateis į šventųjų susirinkimą ir paskelbs savo reikmę. O šįvakar buvo daug rankų. Galbūt, galimas dalykas, sakyčiau, aštuoniasdešimt procentų čia esančiųjų pakėlė savo rankas su prašymais. Tai rodo, Viešpatie, kad mes paprasčiausiai negalime eiti be Tavęs. Dieną iš dienos mes turime Tave turėti. Tu esi mūsų Gyvenimas, mūsų džiaugsmas, mūsų sveikata, mūsų ištvėrmė, mūsų atrama, mūsų priedanga, mūsų skydas nuo priešo.

Ir mes tiesiog negalėtume kovoti šios gyvenimo kovos be Tavęs. Mums tai būtų visiškai neįmanoma, ir mes turime visiškai pasikliauti Tavimi. Nes mes žinome, jog vaikštome tamsioje ir niūrioje žemėje. Iš visų pusių priešas apsupo mus, spėsdamas spąstus ir pinkles. Mūsų keliai, Viešpatie, pilni priešo žabangų, kad prislėgtų mus.

¹⁰ Ir mes taipogi žinome, jog kelio pabaigoje mes turėsime pereiti tą ilgą, niūrų mirties slėnį. O Viešpatie, kas tuomet laikys

mus už rankų? Mes norime pažinti Tave, Viešpatie. Mes norime žinoti, jog Tu laikai mūsų rankas, kad mes laikomės Tavosios rankos, kad mes turėtume tą tvirtą užtikrinimą, jog priėję tą paskutinį didingą savo gyvenimo momentą, kai žengsime pro mirties duris, kad su tais senovės šventaisiais tartume: “Aš pažįstu Jį Jo prisikėlimo jėgoje ir žinau, kad Jam pašaukus, aš išeisiu iš mirusiųjų tarpo”.

¹¹ Dabar, Tėve Dieve, mes prašytume, kad Tu palaimintumei mūsų prašymus ir mūsų susibūrimą. Palaiminki Savuosius Žodžius. Ir jei aš pasakyčiau ką nors, kas prieštarauja Tavajam Žodžiui ar Tavajai valiai, Tu vis dar turi jėgą, kad užčiauptumei mano burną, kaip Tu padarei liūtų urve, kai ten buvo Danielius. Ir mes meldžiame, Viešpatie, kad Tu atvertumei ausis ir širdis ši vakarą, kad, ir duotumei joms alkį bei troškulį. Tegu jos taip trokšta, kad negalėtų nei užmigti, nei ilsėtis, kol neateis Guodėjas.

¹² Mes tikime, kad gyvename paskutinėmis dienomis, Jo Atėjimo atspindyje. Štai kur nukreiptos šios Žinios, Viešpatie. Dėl to, kad žmonės atkreiptų dėmesį, būtų perspėti. Ir nusiimkime šį vakarą tą kiautą, iškart, pasidėkime greta ant suoloelio, sakykime: “Viešpatie Dieve, aš esu indas Tau. Tegu Tavoji Dvasia užplūsta mane. Suformuoki mane pagal Savo valią. Aš atiduodu savo širdį, savo jėgas, viską savo Tau”.

¹³ Išgirski mus, Viešpatie. Mes čia ne tam, kad pasimatytume šį lietingą vakarą. Mes čia ne dėl to, kad nebūtų daugiau kur eiti. Mes čia dėl vienintelio iškilmingo, švento tikslo savo širdyse—kad priartėtume prie Tavęs, žinodami Tavo pažadą, kad jei mes prisiartinsime prie Tavęs, tai ir Tu prisiartinsi prie mūsų. Štai dėl ko mes esame čia. Tas, kuris ateina alkanas, neišeis alkanas. “Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo”,—sakė Jėzus,—“nes jie bus pasotinti”. Ir jei mes prašome duonos, mes negausime akmens. Mes turime tą užtikrinimą. Ir jei mes prašome žuvies, negausime gyvatės. Bet Dievas mūsų Tėvas pamaitins mus Dangaus Mana, Savo Žodžiu ir Savo Dvasia, patvirtinančiais Jį. Atsakyki į mūsų maldas, Viešpatie, ir į mūsų prašymus, mes to laukiame iš Tavęs. Jėzaus Kristaus Vardu mes prašome. Amen.

¹⁴ Dabar tie, kurie užsirašo Raštų vietas, atsiverskite su manimi vėl švento Jono 14-tą skyrių. Mes norime pradėti 14-tu švento Jono skyriumi. Pradėkime nuo 14-tos eilutės, švento Jono 14:14 ir perskaitykime iš šios Rašto dalies. Na čia rasite kontekstą, apie tai aš noriu kalbėti šį vakarą.

¹⁵ Ir atmintkite, tų, kurių Biblijoje yra raudonas išskyrimas, ši vieta išskirta raudonai. Tai Žodžiai, kuriuos kalbėjo Jėzus Pats, todėl mes galime būti užtikrinti, jog tiksliai taip Jis ir sakė. “Dangus ir žemė praeis, bet Jo Žodis niekuomet nepraeis”.

Dabar mes skaitysime nuo 14-to skyriaus 14-tos eilutės.

Ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu.

Koks palaimintas pažadas!

Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų.

Ir aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Guodėją, kad jis liktų su jumis per amžius.

Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato . . .

Na, o skaitantys graikiškąją Bibliją, čia pamatys, jog ne . . . *Matyti* čia reiškia “suprasti”. “Nes pasaulis Jos nesupranta”. Tai tikra tiesa. Dabar dar kartelį perskaitysiu.

Tiesos Dvasią, kurios . . . tiesos, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta, o jūs ją pažįstate (ką? Guodėją); nes ji yra su jumis dabar (esamasis laikas), . . . ji yra su jumis ir bus jūmyse.

Kas Ji? Tas pats Guodėjas.

Nepaliksiu jūsų nepaguostų — aš . . .

Visi žino, jog “aš” yra asmeninis įvardis.

. . . aš ateisiu pas jus.

Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys, o jūs . . . o jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite.

Tą dieną jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jis manyje, ir aš jūmyse.

Čia bus mano pagrindinė mintis, bet mes perskaitysime šiek tiek toliau. Dabar dar kartelį tai perskaitysiu.

Tą dieną (didžiąją dieną, teismo dieną), tą dieną jūs suprasite, kad aš esu Tėve, ir jūs manyje, aš jūmyse.

Kas turi mano įsakymą ir jų laikosi, tas myli mane, o kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu, ir pats jam apsireikšiu.

Judas — ne Iskarijotas — jam pasakė: “Viešpatie, kas atsitiko, jog ketini apsireikšti mums, o ne pasauliui?”

Tai yra kosmosas, “pasaulio tvarka”. Jei pas jus paraštėse yra nuorodos, tai pamatysite. Manojoje tai “g”, ir čia pasakyta, jog “kosmosas arba pasaulio sistema”. Tai bažnyčios ir taip toliau, suprantate.

“ . . . kas atsitiko, jog tu apsireikši mums, o ne jiems?”

Kaip Tu gali tai padaryti?

Jėzus jam atsakydamas tarė: “Jei kas mane myli, laikysis mano žodžių (amen) ir mano Tėvas jį mylės, mes pas jį ateisime ir apsigyvensime.

Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko, . . .

Gali laikytis to, ką sako bažnyčia; bet laikykis Jo žodžių, jūs matote.

...o žodžiai, kuriuos girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris mane siuntė.

Aš jums tai pasakiau, būdamas su jumis.

Bet Guodėjas—Šventoji Dvasia, kurią mano vardu Tėvas atsiųs,—mokys jus visko ir viską (tai yra, Jo Žodžius) primins, ką jums sakiau”.

Tuomet kokių tikslu Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią? Teprideda Jis palaiminimus prie Savojo Žodžio.

¹⁶ Jėzus sakė, kad: “Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu Tėve ir Tėvas yra Manyje; ir jūs... Aš jumoje ir jūs Manyje”. Na, jei mes ketiname pasakyti...

¹⁷ Na, atminkite, tai bus juostoje.

Neseniai man paskambino Krikščionis verslininkas iš Luivilio. Ir jis pasakė: “Gėda, Billi, kad tokie Pamokslai, koki sakei praeitą vakarą, nepasiekia keturiasdešimties tūkstančių vietų tų šimto penkiasdešimties ar dviejų šimtų, trijų šimtų žmonių tavo maldyklėlėje”.

¹⁸ Aš tariau: “Drauguži, po šešių mėnesių, jei Jėzus uždels, visas pasaulis tai išgirs”. Suprantate?

Tos juostos pasiekia visą pasaulį, suprantate, visur. Ir todėl mes dabar čia mokome to, ką tikime esant Tiesa ir to, ką sužinojome ir ką Dievas mums patvirtino esant Tiesa.

¹⁹ Na, tikslas, kokių—kokių tikslu Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią? Na, pagrindu pasižymėčiau Jono 14, pradėdamas 14-tą eilutę skaityti visą skyrių. Dievo tikslas, čia mes sužinome, siunčiant Šventąją Dvasią tebuvo vienas tikslas—kad Dievas Pats galėtų gyventi Savo Bažnyčioje ir tęsti Savo planus per Bažnyčią. Dievas buvo Kristuje, tęsė Savo planus per Kristų; nuo Kristaus į Bažnyčią, tęsė Savo darbą per Bažnyčią.

²⁰ Taigi, mes žinome, kas yra Šventoji Dvasia. Praeitą vakarą išsiaiškinome, jog Tai yra Dievas.

Na, kai mes galvojame apie Dievą, Tėvą, kaip Jėzus čia sakė, Jo Tėvas; Dievas, Sūnus, kaip Jėzus; Dievas, Šventoji Dvasia, kaip mes Tai šiandien vadiname. Na tai nereiškia, jog yra trys individualūs, atskiri Dievai. Tai reiškia, jog yra vienas Dievas trijose funkcijose.

Galime taip pasakyti. Visa, kas buvo Dievas, Jis išliejo į Kristų, nes Jis ištuštino Save ir išliejo Tai į Kristų. “O Kristus buvo kūniška Dievybės pilnatvė”. Visa tai, kuo buvo Jehova, Jis išliejo į Kristų.

Ir visa tai, kuo buvo Kristus, Jis išliejo į Bažnyčią; ne į vieną individą, bet į visą Kūną. Kai mes drauge vieningai susiburiame, mes turime Jėgą. Visa, kas buvo Dievas, buvo Kristuje; ir visa, kas buvo Kristus, yra jumoje.

“Nes Dievas tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų”. Pirmas Timotiejui 3:16, jei užsirašote: “Neginčijamai yra didelė dievotumo paslaptis: Dievas buvo apreikštas kūne ir mes lietėme Jį. Dievas, Jehova, tapo kūnu ir vaikščiojo žemėje, ir mes regėjome Jį savo akimis”.

²¹ Jūs žinote, tame pačiame skyriuje, Jono 14, Pilypas pasakė: “Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir mums bus gana”.

²² Jėzus tarė: “Jau tiek laiko esu su jumis, o tu, Pilypai, Manęs nepažįsti? Kai matėte Mane, matėte Tėvą. Tad kodėl sakai Man: ‘Parodyk mums Tėvą?’” Dievas tapo kūnu.

²³ Dabar štai kas. Tėvas buvo Dievas virš jūsų, mes taip sakome. Mes esame nuo Adomo. Dievas, Tėvas, buvo virš Mozės ir Izraelio vaikų Ugnies Stulpe. Paskui Dievas su mumis, Kristuje; vaikščiojo su mumis; kalbėjosi su mumis, valgė su mumis, miegojo su mumis. Dievas virš mūsų; Dievas su mumis; o dabar Dievas mumyse. Visa, kas buvo Dievas, perėjo į Kristų; visa, kas buvo Kristus, perėjo į Bažnyčią.

Kas tai yra? Dievas, dirbantis tavyje. Bet kur pasaulyje, kur tik Jis norės tave pakviesti, tu būsi kaip tik tenai,—darbuosis tavyje, kad įvykdytumei Jo gerąją valią. Kaip mes turime dėkoti Dievui už tai! Dievas, Šventoji Dvasia, atsiųsta tam, kad Dievas gyventų Savo Bažnyčioje, judėdamas per visus laikotarpius, vykdydamas Savo Dieviškąją valią.

²⁴ Kai žmonės šaiposi iš tavęs, jie šaiposi ne iš tavęs, jie šaiposi iš To, kuris tave siuntė. Todėl Jėzus sakė: “Palaiminti tie, apie kuriuos žmonės melagingai kalba pikta dėl Mano Vardo. Palaiminti jūs”. Ir, vėlgi: “Visi, dievotai gyvenantys Kristuje Jėzuje, bus persekiojami”.

Nes, kai Dievas apsireiškė Kristuje, jie nekentė Jo. Kas labiausiai Jo nekentė? Bažnyčia. Labiausiai Jo nekentė bažnyčia. Labiau nei koks girtuoklis jie nekentė Jo. Jie labiau nei visi kiti žmonės nekentė Jo. Tai bažnyčia nekentė Jo. Todėl, kai randate *kosmosą*, “Pasaulio tvarką, pasaulio, Jo nepažinusio”, tai reiškia “bažnyčią”, taip vadinamą, “Jo nepažinusią. Jis atėjo pas saviškius, o tie Jo saviškiai nepriėmė Jo”.

“Tačiau tie, kurie Jį priėmė, tiems Jis suteikė jėgą tapti Dievo sūnumis, tiems, kurie tikėjo Jo Vardą”. O, kaip mes turime mylėti Jį ir garbinti Jį! Dievo tikslas—noras bendrauti!

²⁵ Prieš palikdami šią temą, pasinaudokime štai kuo: Rutos laikais, galiojant išpirkimo įstatymui, Noemei išėjus iš tos šalies dėl išbandymų, sunkių laikų. Ji nuėjo į moabitų kraštą, kur buvo drungni, netikri Krikščionys. Nes moabitai prasidėjo iš Loto dukters, jie buvo taip vadinami tikintieji, susipainioję. Ir štai mirė jos vyras, mirė du jos sūnūs. Ir kelyje namo, Noemė. . . Ruta su Noeme kelyje namo, jos. . . Viena jos marti, Orfa, pasakė, jog grįš į savo kraštą, pas savo dievus, į savo bažnyčią, pas savo gimines. Noemė mėgino ir Rutą gražinti atgal, tačiau ji pasakė:

“Tavo tauta yra mano tauta. Tavo Dievas yra mano Dievas. Kur tu mirsi, ten aš mirsiu. Kur tu būsi palaidota, ten aš būsiu palaidota. Ir aš negrįšiu”.

²⁶ Tai būna tada, kai žmogus įgyja supratimą. Nebuvo jokio skirtumo, ką kalbėjo jos žmonės: “Tu eisi ten ir tapsi ‘šventuoju velenėliu’ ar dar kuo nors”. Rutai nebuvo jokio skirtumo. Dievo tikslas turėjo būti pasiektas.

²⁷ Ir lygiai taip pat neabejotinai, kaip jūs trokštate šį vakarą Šventosios Dvasios, kažkas jūmyse traukia jus, kad Dievo tikslas jūsų gyvenime būtų pasiektas, lygiai taip pat buvo ir Rutai.

²⁸ Tas pasakojimas toks puikus! Tiesiog negaliu jo palikti, tik minutėlę. Jūs žinote išpirkimo įstatymą, kai Boozas . . . Jūs žinote tą pasakojimą, kaip Ruta rinko varpas lauke ir įgijo Boožo palankumą. Ir prieš vesdamas ją, jis turėjo išpirkti visa tai, ko neteko Noemė. Ir vienintelis žmogus, galėjęs išpirkti Noemės prarastą turtą, pagal išpirkimo įstatymą, buvo artimiausias giminaitis; kad galėtų išpirkti, turėjo būti giminė. O jis buvo jos artimiausias giminaitis. Jis viešai turėjo parodyti ženklą, už vartų, ar viešai prisipažinti, jog išpirko visa tai, ko Noemė neteko. Ir Boozas tai padarė, nusiimdamas sandalą priešais vyresniuosius, ir pasakė: “Ar čia yra turintis tai, kas priklauso Noemei,—šiandien aš tai išpirkau”.

²⁹ Štai kaip Dievas padarė—laikėsi Savo Paties įstatymų. Dievas negali jums duoti vieno įstatymo, o Pats laikytis kito. Jis laikosi Savo Paties įstatymų. Tuo būdu Dievas, kad išpirktų prarastą bažnyčią, prarastą pasaulį, prarastą kūrinių; Dievas, Kuris yra begalinis Dvasioje, kad išpirktų pražuvusią žmoniją, Dievas Pats tapo giminaičiu, Žmogumi, Sūnumi, kurį Jis sutvėrė Marijos išsčiose. Ir tada Jis davė ženklą ar liudijimą; už Jeruzalės vartų, Jis buvo pakeltas tarp dangaus ir žemės, ir mirė, ir viską išpirko. Praliedamas kraują, Jis pašventino Bažnyčią, kurioje Jis Pats galėtų gyventi ir bendrauti, nuo Edeno sodo prarastas bendravimas, kai Dievas ateidavo kiekvieną vakarą, bažnyčios metas.

Ar pastebėjote, jog Dievas ateidavo dienai atvėsus, saulei leidžiantis. Yra kažkas, kai temsta,—žmonės mąsto apie bažnyčią ir Dievą; Krikščionys. Tu matai saulėlydį, tu suvoki ir savąjį saulėlydį.

³⁰ O vakaro vėsoje Jis ateidavo ir bendraudavo su jais. Ir ten Jis neteko to bendravimo, nes to Jam nebeleido nuodėmė.

Ir tada Jis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, kad Jis vėl galėtų grįžti pas žmogų, kad gyventų žmoguje ir gražintų žmogų į tokia padėtį, kur Jis vėl galėtų bendrauti, sugražintų jam Dievo duotą teisę. Štai ką Jis padarė.

³¹ Toks yra Šventosios Dvasios tikslas. Tai vėlgi Tėvas, Dievas Tėvas, gyvenantis tavyje, vykdamas Savo planus, kad užbaigtų Savąjį atpirkimo planą; veikia per tave, daro Savo bendradarbiu;

suteikia tau vietą, duoda dalį tavo puolusiam, pražuvusiam broliui ir seseriai; duoda tau Savo Dvasią ir Savo meilę, kad ieškotumei pražuvusių, kaip Jis ieškojo Edeno sode. “Adomai, Adomai, kur tu?” Taip Šventoji Dvasia veikia vyrą ar moterį. Kai Ji persmelkia jų širdis ir kai Ji įsikuria, tenai atsiranda troškulys ir alkis dėl pražuvusių sielų.

Štai kas yra šiandieniniams surinkimams. Ten nėra pakankamai Dvasios paliestųjų, kurie eitų pražuvusių ir mirštančių sielų. Labiau rūpinasi dėl vardo ar bažnyčios, ar pastato, ar denominacijos nei dėl sielų laimėjimo plano. Kaip gaila! Galėtume dar ilgai apie tai kalbėti.

Dievas išliejo Save į Kristų. Teisybė.

³² Kristus išliejo Save į Bažnyčią. Taigi, dabar sekite: “Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu Tėve, ir jūs Manyje, ir Aš jumyse. Tą dieną jūs suprasite”. Nes, tai yra, apskritai yra vienas atpirkimo planas: kad Dievas grįžta gyventi Savo žmonėse, būti su jais, bendrauti su jais, kaip buvo pradžioje.

Na, o tada, kai Jis taip priartins Savo Bažnyčią, atves Savo Bažnyčią iki to, jog galės išlieti Save per Ją ir mylėti, ir įtikinti, ir bendrauti, tuomet bus Edenas. Jis sugrąžins Savo Bažnyčią į ten, kur Ji—Ji paliko Jį, vėl atgal į Edeną, kur Ji puolė. Ji, taigi. . . Tenai buvo Jos pradžia arba nuopolis. Tenai Ji bus gražinta, kiekvienas atpirkimo įrašas nesuteptas, vėl gražins juos į tą pačią vietą.

³³ Tam tikrą laiką Bažnyčia buvo pasaulyje. Išties, Bažnyčia po reformacijos tūkstantį penkis šimtus metų tamsiojo laikotarpio. . . Liuteris buvo pirmasis reformatorius po apaštalų. O tada, kai pasirodė Liuteris, Dievas išliejo šiek tiek Dvasios ant Bažnyčios, tai buvo išsteisinimas. O paskui, Veslio dienomis, Jis išliejo šiek tiek daugiau Savęs, tai buvo pašventinimas. Ir bėgant amžiams, iki pat pabaigos, Dievas pildė Savo Bažnyčią. Tiesiog apsidairykite ir išsiaiškinkite, Tiesa tai ar ne.

³⁴ Pažvelkite į liuteronų laikotarpį, skaitantys istoriją, pažvelkite į jų prabudimą ir ką jie darė. Pažvelkite, kiek didesnis buvo Veslio prabudimas, kiek daugiau jėgos turėjo jie, nors ir mažuma. Pažvelkite į sekmininkų dienas, koks buvo jų prabudimas, koks didžiulis, plačiai nusidriekęs praūžimas.

³⁵ *Mūsų sekmadieninis lankytojas*, katalikų laikraštis, prisipažįsta, jog pas sekmininkus per metus atsiverčia milijonas penki šimtai tūkstančių, lenkia visas kitas bažnyčias kartu paėmus. Buvo tvirtinama, jog katalikais tapo tik milijonas. Jų pačių *Sekmadieninis lankytojas*, laikraštis, pavadintas *Sekmadieniniu lankytoju*, pareiškė, jog sekmininkai pralenkė juos.

Ir atminkite, jog sekmininkų atsivertimai yra Šventąja Dvasia pripildyti atsivertimai. Pradžioje mažuma, kokiame nors skersgatvyje su sena gitara. Moterys, negalinčios įpirkti kojinių

poros. Prie geležinkelio renkančios kukurūzus, trinančios juos ir gaminančios duoną savo vaikams. Bet kam tai atėjo? Galingiausiai šiandieninei bažnyčiai pasaulyje, ne pasaulio akyse, bet Dievo akyse, nes Jis tai įrodo tuo, ką dėl jų daro. Jis išlieja Save į juos, išlieja Tai į juos.

³⁶ Dabar pažvelkite, kas vyksta: Dievas išlieja Save į juos. Dabar jau Bažnyčia prieina iki to, nuo Liuterio, Veslio, prabudimas iki Sekminių; o dabar, šiame laikotarpyje, kuri mes dabar priename, ta pačia Šventąja Dvasia,—dar daugiau Jos. Na, kai tie liuteronai tada buvo išganyti, jie gavo Šventosios Dvasios porciją. Kai metodistai buvo pašventinti, tai buvo Šventosios Dvasios darbas. Matote, tai buvo Šventosios Dvasios dalis. “Jie ne be mūsų pasiekia tobulumą”,—pasakyta Rašte. Matote?

³⁷ Taigi, Dievas, kai Šviesa nušvito paskutinėmis dienomis, Jis tikisi didelio dalyko iš mūsų. Nes: “Kuriam daug duota, daug ir reikalaujama”. Taigi Jis pareikalaus iš mūsų daug daugiau nei Jis reikalavo iš liuteronų ar metodistų, nes mes vaikštome didesnėje Šviesoje, su galingesne Jėga, su galingesniu... galingesniu liudijimu nei jų. Taigi mes turime galingesnį prisikėlimo liudijimą. Mes turime stipresnius, tvirtesnius dalykus nei turėjo jie.

³⁸ Panašiai, kaip neseniai pasakiau liuteronų koledže.

Jie paklausė: “Ką mes gavome?”

Aš tariau: “Žmogus užsodino lauką kukurūzais. Pasirodė pirmieji želmenėliai, ir jis tarė: ‘Dėkoju Viešpačiui už kukurūzų derlių!’ Potencialiai jis turėjo tą derlių, tačiau tai tebuvo ankstyvoji jo forma. Netrukus pasirodė ir stiebas”.

Ir išaugo šluotelė, tai buvo metodistai.

³⁹ Jei stebėsite gamtą, išvysite, kaip Dievas darbuojasi. Čia slypi paslaptis, tai netgi liečia mano tarnavimą. Suprantate? Stebėdami gamtą, matote, kas joje vyksta, koks laikotarpis ir koks laikas, galite pamatyti, kur gyvenate. Stebėkite laikotarpį.

⁴⁰ Taigi, paskui metodistai, jie buvo šluotelės. Jie atsigręžė į liuteronus ir tarė: “Mes turime pašventinimą; jūs Tame nieko neturite”.

Netrukus iš tų žiedadulkių, iš metodistų, pasirodo grūdai... kukurūzo burbuolė. Tai buvo Sekminės.

Štai jums ir išteisinimas, viena To pakopa. Pašventinimas, kita To pakopa. Šventoji Dvasia, kita To pakopa; Sekminės. Liuteris, Veslis, Sekminės.

⁴¹ Na o kokį vaidmenį atlieka Sekminės? Aš jas sulyginau, Sekminės gražino ne žalia lapą, ne šluotelę, bet... .

Grūdas negali pasakyti šluotelei: “Man tu nereikalinga”. Arba šluotelė negali pasakyti lapui: “Man tu nereikalingas”, nes

ta pati gyvybė, esanti lape, išaugino šluotelę. Ta pati gyvybė, esanti šluotelėje, išaugino burbuolę.

Ir liuteronų bažnyčia išaugino Veslio bažnyčią. Veslio bažnyčia išaugino Sekmines.

Tačiau kas gi buvo tos Sekminės? Tai tos pačios rūšies grūdo, pradžioje gulusio į žemę, atnaujinimas, Sekminių Jėgos visumos gražinimas Šventosios Dvasios krikštu, suprantate, paskutinėmis dienomis. O, tai didžiulis dalykas, kad pažvelgtume, patikėtume ir pažvelgtume.

⁴² Dabar šiame laikotarpyje, kuriame gyvename mes, šis laikotarpis, jis jau po Sekminių.

Sekminės jau įėjo į organizacijas ir pradėjo klimpti gilyn į organizacijas: “Mes esame *tokie*, mes esame *anokie*”. Tai prigimtis. Tu negali to sustabdyti. Tai prigimtis. Jie taip darys. Toks yra planas, kad jie taip darytų.

Tačiau Bažnyčia judėjo toliau. Ji įėjo į dar didesnę, dar galingesnę. Tai dovanų gražinimas.

O daug sekmininkų netiki Dieviškuoju išgydymu, Angelų tarnavimu ir Dievo galiomis. Daug sekmininkų vadina mano matomus regėjimus “nuo velnio”. Daug sekmininkų organizacijų neturi nieko bendra su Tuo. Matote, mes pajudėjome tolyn. Kaip metodistai sekmininkus vadino “pamišėliais” dėl kalbėjimo kalbomis. Lygiai kaip liuteronai vadino metodistus “pamišėliais” dėl to, kad jie šaukė. Suprantate?

Bet visa tai—Šventosios Dvasios judėjimas pirmyn, kol didžioji Bažnyčia bus visiškai pripildyta, aleliuja, [Brolis Branhamas dukart subeldžia į katedrą—Red.] galingų Visagalio Dievo jėgų. Iki tol, kol darbai, kuriuos darė Jėzus, kaip tik dabar pasireiškia Bažnyčioje. Mes esame arti, bičiuliai.

⁴³ Stabtelėsiu čia minutėlę, kad parodyčiau, dėl ko Dievas Šventąją Dvasią patalpino Bažnyčioje, kad pateikčiau jums dar vieną pavyzdį geresniam suvokimui. Grįžkime į Senąjį Testamentą, kai vaikas . . .

Žmogus įsikuria namuose. Pirmiausia jis parsiveda nuotaką.

Paskui jis tampa dideliu žmogumi, kaip organizacija. Tai buvo gerai.

Įvyksta kitas dalykas—tuose namuose gimsta vaikas. Tai tuomet, kai Šventoji Dvasia, suprantate, kita dvasia įeina, kuri yra sūnus. Tas sūnus, jam nebuvo patikėta viskas, nebuvo jis ir paveldėtojas iki tam tikro amžiaus. Ir pirmiausia jis turėjo būti išbandytas. Taip.

O tuomet jie turėjo išsūnijimo įstatymą. Jums, tarnautojai, “sūnaus padėties nustatymas”, apie tai dabar aš kalbu, suprantate, tada, kai jis pasiekia išsūnijimą. Jėzus pateikė nuostabią iliustraciją Atsimainymo kalne.

44 Kaip aš jau sakiau, jog ką Dievas bedarytų, Jis niekuomet neišeis už Savo įstatymo ribų.

Jei jūs turėtumėte artezinių šulinį ant *šios* kalvos, iš kurio lietūsi vanduo. O ant kitos kalvos štai *čia* jūsų derlius būtų beišdžiūstąs. Galėtumėte stovėti ant tos kalvos ir šaukti: “O, vandenie, tekėk čia, paliek mano derlių! O, vandenie, tekėk prie mano derliaus!” Jis niekuomet ten netekės. Tačiau jei jūs dirbsite pagal traukos įstatymus, galėsite palieti derlių.

45 Štai pas jus sergantis žmogus ar nusidėjėlis, ar žmogus, norintis būti teisus, negali mesti gerti, negali mesti rūkyti, negali suvaldyti geidulių ir visa kita. Jei tik jūs veiksime pagal Dievo įstatymus, leisite įeiti Šventajai Dvasiai, tuomet jis daugiau nebepriklausys sau pačiam. Jis, jis mes tuos dalykus, kadangi Šventoji Dvasia jį pakeis. Bet jūs turite veikti pagal Dievo įstatymus, pagal Dievo taisykles.

46 Taigi, Senajame Testamente, kai gimdavo kūdikis, jie stebėdavo jį, kaip jis elgiasi, jo elgesį.

Tuomet tėvas, didelis to meto verslininkas, galbūt keturiasdešimties ar penkiasdešimties metų, pats neturėdamas laiko mokyti savo vaiką, todėl jis . . . Tais laikais nebuvo mokyklų kaip dabar, todėl jie samdydavo taip vadinamą “globėją” arba “auklėtoją”, mokytoją. Ir tas mokytojas būdavo geriausias, kokį tik jis galėdavo surasti, turėdavo būti teisingas ir sakyti tėvui tiesą.

47 Ir tuomet, kai tas berniukas pasiekdavo tam tikrą amžių, sakykime, kai jis tapdavo subrendęs. Jei tas berniukas būdavo tik renegatas, negeras, kuriam nerūpėjo tėvo verslas; viskas, apie ką jis galvojo—tai tik flirtas ir moterys ar—ar gėrimas, ar lošimas, ar jodinėjimas; toks berniukas visuomet likdavo sūnumi, tačiau niekada neužimdavo pozicijos, kad paveldėtų visą tėvo turtą.

Bet jei jis būdavo geras berniukas ir rūpindavosi tėvo verslu, ir įrodydavo, kad bus tinkamas, tuomet vykdavo tokia ceremonija. Jie išvesdavo berniuką į gatvę ir apvilkdavo jį baltu drabužiu, pastatydavo ant pakyls, kad visas miestas matytų. Jie keldavo puotą, iškilmes ir tuomet tėvas vesdavo išūnijimo ceremoniją. Jis išūnydavo savo paties sūnų į savo verslą, ir tuomet sūnus tapdavo lygus savo tėvui. Kitaip tariant, jei tai vyktų šiandien, sūnaus pavardė čekyje reikštų tą patį, ką ir tėvo.

48 Dabar pažvelkite, ką darė Dievas. Kai gimė Jo Sūnus, Jis leido Jam vaikščioti trisdešimt metų, bandydamas Jį, mėgindamas Jį. Paskui Jis davė Jam trejus metus sunkių išbandymų. O paskui, pabaigoje sunkių išmėginimų, kai Jis pamatė, kad Jo Sūnui rūpi Tėvo reikalai; Atsimainymo kalnas, Luko knyga; Jis pasiėmė Petra, Jokūbą ir Joną, tris liudininkus, ir užlipo į kalną, o tenai Dievas išpildė išūnijimo įstatymus. Jis . . . Jie pakėlė akis ir pamatė Jėzų, o Jo drabužiai švytėjo kaip žaibas. O kai Debesis uždengė Jį, iš to Debesies pasigirdo Balsas,

sakantis: “Šitas yra mano mylimas Sūnus; klausykite Jo. Dabar Aš sėdėsiu ir man daugiau nebereikės kalbėti. Tai, ką Jis sako, yra įstatymas ir Tiesa”.

⁴⁹ Taigi bažnyčia praejo tas mokyklas. Ji seniai ištekėjo ir tapo denominacija, organizacija. Tačiau, atkreipkite dėmesį, Gimimas davė kažką kita. O dabar priėjo iki to, kad sekmininkų bažnyčia, nauju Gimimu, buvo išbandyta ir išmėginta, o dabar prieina iki to... Dievas neturi reikalų su Bažnyčia tik kaip su organizacija. Jis neturi reikalų su Bažnyčia kaip su žmonių grupe.

Jis bendrauja su Bažnyčia kaip su individualiais, su kiekvienu Bažnyčioje individualiais. O dabar atėjo laikas... Ir tai ne paslaptis; mes visi tai matome. Kai žmogus įrodo, ir Dievas jį myli, Jis pasiima jį kažkur pas Save. Tenai priešais Angelus Jis kai ką daro dėl jo. Jis pakelia jį į Dievo Akivaizdą ir apdovanoja jį, ir pripildo jį, parengia jį. Tai laikotarpis, kuriame mes gyvename.

⁵⁰ Ta pati Šventoji Dvasia, išgelbėjusi liuteronus; pašventinusi metodistus; krikštijusi sekmininkus; dabar rengia Viešpaties Jėzaus Atėjimui. Tai bus taip galinga, tas Kūnas, įeis į tą Grupę, Bažnyčia, tai ištrauks likusius iš kapo. Įvyks prisikėlimas. Štai kam reikalinga Šventoji Dvasia. Kas yra Šventoji Dvasia? “Be mūsų jie nepasieks tobulumo”. Kartą jie tuo gyveno. Dabar mes gyvename kitą dieną.

“Kai priešas ateis kaip srovė, aš... Dievo Dvasia iškels savo vėliavą prieš jį”. Suprantate? Dabar mes esame dieną... .

⁵¹ Tada jie nė perpus nebuvo tokie protingi kaip dabar. Jie negalėjo išrasti atominės bombos ar automobilio. Pas juos nebuvo taip išvystytas mokslas ir kiti dalykai kaip dabar pas mus, nebuvo tokių paslaptinių dalykų; kai sako, jog žmogus atsirado, susijungus dulkėms ir taip toliau, vykdo tyrimus ir mėgina tai įrodyti, kad žmones padarytų ateistais.

Bet dabar, kai mums Jos reikia, Dievo Dvasia iškelia vėliavą. Kas tai? Jis ilieja Savo Dvasios. Tenai tie, kurie ilsisi kape ar po Dievo aukuru, kaip Rašte pasakyta, šaukia: “Kaip ilgai, Viešpatie? Kaip ilgai? Kiek dar?” Dievas laukia manęs ir tavęs. Bažnyčia laukia manęs ir tavęs. Išūnijimo laikas, kai Dievas galės išlieti į mus Savo pilnatvę, Savo Jėgą, Savo prisikėlimą, jog kai Bažnyčia ir Kristus taip suartės, kad Kristus taps matomu tarp mūsų ir prisikels mirusieji, ir mes eisime į Paėmimą.

⁵² Dabar mes kalbėsime, šiek tiek vėliau parodysime, jog tie, kurie pripildyti Šventosios Dvasios, eis į Paėmimą. “Visi kiti mirusieji neatgijo iki tūkstančio metų pabaigos”. Teisybė. Tik visi Šventąja Dvasia pripildyti žmonės pateko į Paėmimą. Taigi, Dievas davė Šventąją Dvasią... .

⁵³ Štai turiu kitą Rašto vietą—Jono 14:12. Tai labai gerai žinoma Rašto vieta visiems maldyklos žmonėms.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki . . .

Na, neleiskite, kad žodis “tiki” lyg ir sustabdytų jus. Nominalioje bažnyčioje sako: “Taip, aš tikiu. Žinoma, aš tikiu, jog Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus”. Velnias taip pat tiki. Tikrai taip. Biblijoje pasakyta, jog jis tiki.

Tačiau Rašte pasakyta, Jono, kad: “Niekas negali pavadinti Jėzaus Kristumi, tik Šventąja Dvasia”. Jūs jau, tiesą sakant, Raštu . . . Leiskite stabtelėti čia minutėlę prieš baigiant skaityti. Tu nesi atsivertęs, kol negavai Šventosios Dvasios. Teisingai.

⁵⁴ Tu tiki “tuo”. Šventoji Dvasia prakalbėjo tau, ir tu viešai išpažinai Jį. Velnias darė tą patį. “Aš tikiu, kad Jis yra Dievo Sūnus”. Tą patį daro velnias. Tačiau tu eini link Jo.

Kai Petras buvo pašauktas ir išteisintas tikėjimu Viešpačiu Jėzumi Kristumi; ir Jono 17:17 Jėzus pašventino juos Žodžiu, nes Žodis yra Tiesa. O Jis yra Žodis. 1-ame Jono sakoma: “Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų”. Jis buvo Žodis, todėl Jis pašventino juos. Jis pasakė: “Tėve”,—kalbėdamas Dvasiai, kuri buvo Jame,—“Aš pašventinu juos Žodžiu”, Pats uždėdamas rankas ant jų. “Tavo Žodis yra Tiesa”. Tik ištarė Jį egzistavimui moters iščiose; o, absoliučiai neįmanoma Jam būti kuo kitu, o ne šiuo Dievo Žodžiu, kad Jis pasireikštų. “Aš pašventinu juos”.

⁵⁵ Jis suteikė jiems galią prieš netyrąsias dvasias. Jie išėjo. Jis patalpino jų vardus Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Ir Jis išsiuntė juos, Jono . . . Mato 10, ir suteikė valdžią netyrosioms dvasioms; kad išvarintų piktas dvasias ir darytų darbus, ir taip toliau. Ir jie grįžo džiūgaudami, tarė: “Netgi demonai mums paklūsta”.

Jis pasakė: “Džiaukitės ne tuo, kad demonai jums paklūsta; bet džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti Knygoje”. Ir Judas buvo su jais. Matote, kaip arti jis gali prieiti; per išteisinimą įeiti tiesiai į pašventinimą. Tačiau kurgi jis parodė savąjį atspalvį? Kurgi jis atsiskleidė? Prieš Sekmines jis parodė savo spalvas.

⁵⁶ Bukite budrūs, ta dvasia bus tokia be galo religinga ir be galo šventeiviška, kol neprieis iki Šventosios Dvasios, o tada jie iškart pertrauks Ją. Tai ta dvasia (argi nematote jos?) artėja, antikristas. Ir Jėzus sakė: “Paskutinėmis dienomis jos bus taip arti viena kitos, kad suklaidintų net Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma”. Tačiau atminkite, tiktai Išrinktieji tai pamatys.

Dievas pašaukia per išrinkimą. Jūs, argi jūs nesate laimingi, kad esate vieni iš jų? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jūs, čia ši vakarą susirinkusieji, žinote, jog kažkas jūsų širdyje kirba: “Man reikia tos Šventosios Dvasios. Man reikia, Viešpatie, kad Tu ateitumei į mano širdį”? Taip yra dėl to, kad Dievas patalpino

tavo vardą Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sukūrimą. Jis taip pasakė.

“Niekas negali ateiti pas Mane”,—sakė Jėzus,—“jei Mane siuntes Tėvas pirmiausia jo nepatraukia. Ir visiems, ateinantiems pas Mane, Aš duosiu Amžinąjį Gyvenimą”. Kas yra Amžinasis Gyvenimas? Šventoji Dvasia. “Amžinasis Gyvenimas”, imkite šį žodį ir išverskite į graikų kalbą, tai bus *Zoe*. *Zoe* yra Šventoji Dvasia. “Visi, kuriuos Man davė Tėvas, ateis pas Mane. Ir visiems, ateinantiems pas Mane, Aš duosiu Šventąją Dvasią ir prikelsiu paskutinę dieną. Aš tai padarysiu”,—sakė Jis. Ir daugiau jokių kalbų apie Tai. “Aš tai padarysiu. Visiems ateinantiems; ir Aš duosiu Amžinąjį Gyvenimą”. Jis turės prisikelti, nes jis turi Amžinąjį Gyvenimą. Jis turi ateiti. Negali numirti, nes ir Dievas nemiršta.

⁵⁷ O, mano brangūs bičiuliai iš visos šios šalies ir iš šio miestelio, jei tik galėčiau savo žmogiškuoju balsu perduoti jūsų širdžiai Šventosios Dvasios krikšto svarbą, tai būtų pats nuostabiausias apreiškimas jūsų gyvenime. Pamatyti, ką . . . Jūs privalote tai padaryti.

Leiskite man išaiškinti dėl pasakymo: “Jūs nesate atsivertę”.

⁵⁸ Petras buvo išgelbėtas. Jis tikėjo Viešpačiu, sekė Juo. Jėzus pasakė, kas jis toks, ir jis sekė Juo. Jis suteikė jam galią prieš netyrąsias dvasias ir pašventino jį. Tačiau po viso to jis tapo pagrindinis tos grupės atstovas; katalikai pavadintų jį “bažnyčios vyskupu ar popiežiumi”, kaip ten bebūtų, bažnyčios galva; vis dėlto Jėzus pasakė tą išdavystės naktį: “Myli Mane, Petrai?”

O jis atsakė: “Viešpatie, Tu žinai, aš myliu Tave”.

Tarė: “Ganyk Mano avis”. Jis tai pakartojo tris kartus.

O Petras sakė: “Tu žinai, kad myliu Tave, kad eisiu su Tavimi iki pat galo, aš eisiu su Tavimi iki pat mirties”, ir taip toliau.

⁵⁹ Jis tarė: “Gaidžiui triskart pragyodus, tu . . . dar gaidžiui nepragyodus, tu tris kartus Manęs išsiginsi”. Jis pasakė: “Bet, Petrai, Aš meldžiausi už tave”. Paklauskite. Tai dar ne viskas. “Aš meldžiausi už tave. O kai tu atsiversi, tuomet stiprink savo brolius”.

“Kai atsiversi”. Jis šaukė. Galimas dalykas, jis šoko Dvasioje. Jis, jis visa tai darė, tačiau dar nebuvo gavęs Šventosios Dvasios. “Kai atsiversi, stiprink savo brolius”,—tai tiesa,—“vykdyk Jo planą”.

⁶⁰ Dabar užbaigsiu skaityti Jono 14:12. Taigi, 14-to skyriaus 12-toje eilutėje Jėzus sakė: “Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki . . .” O jūs negalite patikėti . . . “Tiki Mane”. Jūs galite tikėti *Juo*. Kiek tai suprantančių, pasakykite “Amen”. [Tikintieji sako: “Amen”—Red.]

⁶¹ Jūs pamenate Darbų 19. Aš nenorėčiau čia sustoti, tačiau turiu pasakyti tai, kai tik tai man ateina. Darbų 19-tame skyriuje, kai tas baptistas pamokslininkas, kuris buvo įstatymų žinovas ir buvo atsivertęs, jis pamokslavo ir žmonės gaudavo išgelbėjimą. Jie labai džiaugėsi, tiesiog džiūgavo ir šaukė surinkime. Darbų 18, Akvilas ir Priskilė, mes apie tai kalbėjome praėjusį vakarą, ir jie nuėjo pasimatyti su juo. Jie žinojo, kad jis didis žmogus, jis buvo mokslininkas. Jis ėrodė Biblija, jog Jėzus buvo Dievo Sūnus, o žinojo tik apie Jono krikštą. Jis dar nežinojo apie Šventosios Dvasios krikštą. Todėl jis pasakė . . .

Akvilas ir Priskilė, vyras su žmona, palapinių audėjai; Paulius irgi buvo palapinių audėjas. Ir jie priėmė Šventąją Dvasią, mokant Pauliui. Jie pasakė: “Čia pas mus yra toks brolelis. Tegu jis truputėlį mums pašneka apie tai”.

O kai atėjo Paulius ir išgirdo jį pamokslaujantį, žinojo, jog jis didis žmogus, jis paklausė: “Ar įtikėję gavote Šventąją Dvasią?”

Jie atsakė: “Mes nė nežinome . . . kad yra Šventoji Dvasia”.

Jis paklausė: “Tada į ką”,—arba, tikriau, graikiškai,—“kaip jūs buvote pakrikštyti?”

Jie atsakė: “Mus jau krikštijo Jonas Krikštytojas”.

⁶² Dabar pasižiūrėkite, ką pasakė Paulius. Paulius pasakė, kad: “Iš tiesų Jonas krikštijo atgailos krikštu; ne nuodėmių atleidimui, bet atgailai, ragindamas jus tikėti”.

Kai jūs priimate Kristų kaip savo asmeninį Išgelbėtoją, jūs *tikite* Šventosios Dvasios krikštu. Tai nėra Šventosios Dvasios krikštas, mano mieli baptistai broliai. Tai neteisinga.

Man brolis pasakė neseniai, tarė: “Broli Branhamai”, ar prieš kiek laiko, prieš kelis mėnesius, jis pasakė: “Broli Branhamai, Abraomas tikėjo Dievu ir tai jam buvo įskaityta teisumu”.

Aš pasakiau: “Iš tiesų”.

Pasakė: “Ką dar daugiau žmogus gali padaryti nei tikėti?”

⁶³ Aš pasakiau: “Tai viskas, ką gali žmogus. Tai viskas, ką jis šiandien gali padaryti—tai tikėti Dievu. Bet Dievas jam davė apipjaustymo ženklą”,—praėjusį vakarą kalbėjome apie tai, —“kaip ženkla, kad Jis priėmė jo tikėjimą Juo”. Ir šiandien, kol Dievas . . .

Tu tiki Juo, kai priimi Jį kaip savo asmeninį Išgelbėtoją. Bet kai Dievas tau duoda Šventosios Dvasios antspaudo, Jis užantspauduoja tave tavo Amžinajai paskirčiai. Dabar jūs, baptistai, priimkite tai ir aš sutiksiu su jumis dėl Amžinojo saugumo. Taip, pone. Nes: “Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti iki atpirkimo dienos”. Jūs nesate užantspauduoti tikėjimu į ką tai, bet užantspauduoti Šventąją Dvasią. Efeziečiams 4:30: “Neliūdinkite Šventosios Dievo Dvasios, kuria esate užantspauduoti iki atpirkimo

dienos”. Tai užantspauduoja jus, kai įgyjate Dievo palankumą ir Jis užantspauduoja jus Šventąja Dvasia.

Taip yra, nes Biblijoje pasakyta: “Niekas negali pavadinti Jėzaus Kristumi kaip tik Šventąja Dvasia”.

⁶⁴ Jūs sakote: “Aš tikiu tu, nes pastorius taip pasakė”. Jis teisus, tačiau tai tau neužsiskaito. “Aš tikiu tu, nes Žodyje taip pasakyta”. Teisingai, bet tai ne tau, tai tau neužsiskaito.

Vienintelis kelias tau pavadinti Jėzų Kristumi yra tada, kai Šventoji Dvasia įeina į tave ir patvirtina, ir paliudija apie Save: “Jis yra Dievo Sūnus”. Tai vienintelis kelias tau pažinti prisikėlimą—kai Šventoji Dvasia patvirtina. “Kai Ji, Šventoji Dvasia ateis, Ji paliudys apie Mane, parodys tai, kas įvyks; primins jums tai, ką Aš sakiau”. Jūs niekuomet nesurasite to mokykloje. Suprantate? Ji tai jums primins.

⁶⁵ Dabar norėtume perskaityti šiek tiek toliau šioje Rašto vietoje, švento Jono 14:12.

Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Kas mane tiki, darys darbus, kuriuos aš darau, ir dar didesnių . . .

Tikrasis vertimas yra “daugiau”, jei norėsite pasižiūrėti.

. . . didesnių už juos darys, nes aš einu pas Tėvą.

⁶⁶ Jei Jis nuėjo pas Tėvą, tai turėjo ateiti Šventoji Dvasia. Teisingai? Kitoje Rašto vietoje sakoma: “Jei Aš neišeisiu, tai neateis Guodėjas. Bet jeigu Aš išeisiu, Aš vėl sugrįšiu ir būsiu su jumis, netgi jummyse”. Matote, tai Dievas su jumis. Pirmą virš jūsų; su jumis, Kristuje; jummyse, Šventojame Dvasioje. Tai Dievas jummyse.

⁶⁷ Taigi: “Darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”, ne kitokią darbą. Bet Dievas nori Šventąją Dvasią įnešti į jus, kad tęstų tą patį darbą, kurį Jis darė Kristuje.

Tas darbas nebuvo toks reikalingas Liuterio dienomis. Tai buvo Dievo Bažnyčia. Tai nebuvo . . . Šiek tiek didesnė reikmė buvo Veslio dienomis.

Nes “Pasaulis”,—pasakyta Biblijoje,—“vis labiau silps ir taps vis labiau protingesnis ir vis labiau nedoresnis”. Mes esame . . . Pasaulis tampa vis labiau nedoresnis . . . Mes tai žinome. Nagi šiandien žmogus daro tokius dalykus, kad prieš šimtą metų nebūtų nė įsivaizdavę, jog žmogus taps toks žiaurus. “Vis labiau nedoresni, o nedori bus vis labiau nedoresni”,—pasakyta Rašte,—“vis labiau ir labiau”.

⁶⁸ Taigi, Šventoji Dvasia judėjo. Liuterio laikais Jos tebuvo nedidelis dvelktelėjimas; nedidelis Jos gūsis Veslio laikais; didesnis Jos gūsis Sekminių metu; dabar dvelkimas ir Dvasia tapo viena. Ji sujungia, duoda tą patį galingą Šventosios Dvasios gūsi kaip ir tuomet, daro tuos pačius darbus, kuriuos Jis darė tuomet, kaip tik šiandien pasireiškia, tai tas pats.

69 Pasiziūrėkite, ką sakė Jėzus. “Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti, vien tai, ką Jis mato pirma darant Tėvą. Štai ką daro Tėvas—Jis parodo Sūnui. Tėvas gyvena Manyje; Jis daro darbus”. Suprantate?

70 Dabar atkreipkite dėmesį, štai kitas dalykas, ką norėčiau čia pasakyti. “Kaip”,—sakė Jėzus,—“kaip Tėvas siuntė Mane. Kaip”,—dabar žiūrėkite,—“kaip Tėvas siuntė Mane, taip Aš jus siunčiu”. “Kaip Tėvas. . .” Kaip Jį siuntė Tėvas? Tėvas, kuris siuntė Jį, nusileido iš Dangaus ir gyveno Jame.

Jis ėjo dar toliau. Jis pasakė: “Aš visuomet darau tai, kas patinka Mano Tėvui”. Matote? Jis rūpinosi tuo, ką Tėvas Jam rodė daryti. “Aš nieko nedarau, jei Mano Tėvas Man pirmiau neparodo”. Dievas, siuntęs Jį, buvo Jame. “Ir kaip Tėvas siuntė Mane, tokiu pačiu būdu, kaip Tėvas siuntė Mane, taip Aš jus siunčiu”. Kas tai? Dievas jummyse, tęsiantis (ką?) tuos pačius darbus, tą patį.

Jėzus pasakė: “. . .tas, kas *tiki*, tas, kas turi Mane savyje, Šventąją Dvasią; kas *tiki*, tas jau paliudijo Mano prisikėlimą, žino, jog Aš esu jame. Tas, kuris Manyje; jeigu jūs gyvenate Manyje, Mano Žodžiai gyvena jummyse”.

71 Na jūs sakote: “Aš gyvenu Jėzuje; tačiau aš visai netikiu Dieviškuoju išgydymu”. Tai rodo, kad Jo ten nėra.

72 “Aš tikiu Jėzumi; netikiu Šventąja Dvasia šiai dienai, ne taip, kaip jie Ją turėjo tuomet”. Tai rodo, jog Jos nėra ten.

73 Šventoji Dvasia patvirtins kiekvieną Žodį, kurį Ji pasakė. Ji nemeluoja. Ji nieko nesibijo, jokios organizacijos. Jai niekam nereikia nusileisti. Ji pasako, o paskui laikosi to.

Jei aukšti ir suteršti, ir išsilavinę, kaip bepavadintume, plutokratai, jei jie nenori Jos priimti,—“Dievas gali iš šitų akmenų pažadinti Abraomui vaikų”. Jis pažadins gangsterius ir naminės gamintojus, ir visokius kitokius. Dievas tai gali padaryti ir Jis tai padarė. “Dievas gali iš šitų akmenų pažadinti Abraomui vaikų”. Kas nors tai padarys, nes Jis yra Dievas.

74 “Jei jūs gyvenate Manyje ir Mano Žodžiai jummyse, prašykite, ko norite”, nes Tu prašai Jo Žodžio, o Jo Žodis yra Gyvenimas. Ištark tai. Jei Dievas taip pasakė ir tu esi tikras, jog Jis taip pasakė, Šventoji Dvasia patvirtina, jog tas Žodis yra teisingas, tuomet tai viskas, ko tau reikia, broli. Ištark tai; štai ir viskas. “Pasakyk šiam kalnui: ‘Pasikelk’. Nesuabejok savo širdyje, bet tikėk, kad įvyks tai, ką sakai”. [Brolis Branhamas tris kartus suploja rankomis—Red.] Ne tu tai sakai, bet Tėvas, kuris gyvena tavyje; Jis liepia. Tai ne tu liepi tam kalnui, tai Tėvas, kuris tavyje, kalba tam kalnui. Jis turi pasikelti. “Visas dangus ir žemė praeis”—Jis pasakė,—“bet Mano Dvasia ne. . . ar Mano Žodis nepraeis”. Iš tiesų Jis negali praeiti. Tėvas!

⁷⁵ Taigi: “Darbus, kuriuos Aš darau”. Dievas yra Savo Bažnyčioje, kad tęstų Savo darbus. Štai dėl ko Jis siuntė Šventąją Dvasią. Taigi, Jis tai žinojo. Jis, Jis žinojo, jog negali būti, tai negali būti padaryta kitokiu būdu, todėl Jis turėjo atsiųsti. Tėvas atsiuntė Sūnų, įdėjo visa, kas. . . Sūnus jumyse. Ir tuos pačius darbus, kuriuos darė Jis, tuos pačius darbus, kuriuos tada darė Jėzus, jūs darysite, Bažnyčia.

Argi nenorėtumėte daryti Dievo darbų? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Jėzus pasakė: “Jei norite daryti Dievo darbus, tikėkite Manė”. Kaip jūs tikite Jį? Jūs negalėsite to padaryti, kol negausite Šventosios Dvasios.

⁷⁶ Nes joks žmogus negali pasakyti, jog Jis yra Dievo Sūnus; jūs sakote tai, ką kuris kitas pasakė. “Biblijoje pasakyta, kad Jis yra Dievo Sūnus; aš tikiu Biblija”. Gerai. “Biblijoje pasakyta, kad Jis yra Dievo Sūnus; aš tikiu Biblija. Pastorius sako, jog Jis yra Dievo Sūnus; aš tikiu pastoriumi. Mama sako, kad Jis yra Dievo Sūnus; aš tikiu mama. Mano draugas sako, jog Jis yra Dievo Sūnus; aš tikiu savo draugu”.

Tačiau vienintelis būdas, kuriuo aš galiu pasakyti, jog Jis yra Dievo Sūnus—kai įeina Šventoji Dvasia ir Pati patvirtina, tuomet aš žinau, jog Jis yra Dievo Sūnus. [Brolis Branhamas keturis kartus beldžia į katedrą—Red.] “Joks žmogus negali Jėzaus pavadinti ‘Kristumi’, tiktai Šventąja Dvasia”.

⁷⁷ Ech! Joks žmogus, kalbėdamas Dievo Dvasia, nepavadins Jėzaus prakeiktu, nesakys, kad Jis aną dieną buvo vienoks, o dabar jau kitoks. Tada Jis būtų silpnas ir nepastovus. Ne, pone.

Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Bet kokia tikra dvasia patvirtins tai. Gerai.

⁷⁸ Taigi, Jis pasakė: “Šiuos darbus, kuriuos Aš darau, ir jūs darysite”, Jono 14:12, taigi, tie patys darbai.

“O”,—jie sako,—“šiandieninė bažnyčia nudirba didesnę darbą”. Kokiu būdu?

Jis pasakė: “Darbus, kuriuos Aš darau”.

“Taip”,—jie sako,—“na mūsų misionieriai važinėja po visą pasaulį, tai didesnis darbas”.

⁷⁹ Tačiau Jis pasakė: “Darbus, kuriuos Aš darau”. Taigi darykite juos, darykite juos pirma, o paskui kalbėkite apie misionierius.

⁸⁰ Šiandien, prieš kažkiek laiko kalbėjomės apie mahometonus, jis pasakė: “Mahometas miręs”.

“Teisingai, jis kape, tačiau vieną dieną jis prisikels”. Jis pasakė: “Kai jis prisikels, visas pasaulis apie tai sužinos per dvidešimt keturias valandas”. Jis pasakė: “Jūs, žmonės, sakote, kad Jėzus prisikėlė prieš du tūkstančius metų, o apie tai nežino net viena trečioji žmonių”.

Tai dēļ to, kad jūs kalbējote intelektuai. Jūs kalbējote mokyklos ir išsilavinimo požiūriu.

Jei visa ši didžiulė Dievo bažnyčia, įskaitant katalikus, protestantus, visus, būtų gavusi Šventąją Dvasią, šis pasaulis vieningai būtų Krikščionybėje; nebūtų tokio dalyko kaip komunizmas; nebūtų tokio dalyko kaip nesantaika ar priešiškas, ar niekšiškas, ar neapykanta. Jėzus sėdėtų Savo Soste, o mes vaikščiotume Dievo rojuose, turėdami Amžinąjį Gyvenimą, gyvendami amžinai; vaikščiodami jau prisikėlę naujajame kūne, niekada nesendami, niekada nežildami, niekada nesirgdami, niekada nealkdami; vaikščiodami Viešpaties džiaugsmuose, kalbėdamiesi su gyvūnais. Ir, o, kokia diena! Tačiau mes padarėme viską, tik ne tai, ką Jis. . .

⁸¹ Jis pasakė: “Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją”. Ką duoda Evangelija? “Ne vien tik Žodžiu, bet Jėga ir Šventosios Dvasios demonstravimu”. Pasireiškiantis Dievo Žodis—tai Evangelija.

⁸² Tu negali to padaryti. Na, Jėzus žinojo tai, kad Jis turi gyventi Savo Bažnyčioje.

Taigi, Jis žinojo, jog mes turėsime intelektualias mokyklas. Ir jūs niekuomet To neturėsite intelektualioje mokykloje. Jie bus prieš Tai. Nes visa, ką jie žino—koks nors pratingo žmogaus mokslas, koks nors mokymas ar denominacija, pagal kurią jie nori gyventi. Taip jie—jie įtrauks tave ir padarys tave to kūno nariu, ir, broli, pacituos kai ką iš to mokymo, kas atrodys tiesiog tobula. “Didelė šventa bažnyčia, motina, ji atlaikė smarkų plakimą, ji atlaikė daug smūgių”. Taipogi ir velnias; jis buvo išvartytas beveik iš visur, bet jis vis dar veikia lygiai taip pat. Taip, pone. O, jie pasistengs šitai cituoti.

⁸³ Taigi, Jėzus žinojo, jog bus didelis intelektualus judėjimas lygiai kaip Jo dienomis, apimantis puodelių ir indų plovimą, drabužių dėvėjimą, ir apykakles, ir visa, ką jie darė, visa tai, ką jie darys. Jis žinojo, kad jie tai darys, todėl Jis pasakė: “Dabar palūškėkite minutėlę. Aš nepaliksiu jūsų nepaguoštų, aš vėl ateisiu ir būsiu su jumis. Todėl”,—Jis pasakė,—“darbus, kuriuos Aš darau, jūs irgi darysite”.

⁸⁴ Dievas, atsiųsdamas Šventąją Dvasią, turėjo tikslą per grupelę žmonių nuolat apreikšti Dievą pasauliui. Būtent taip. Ne per mokymą, ne per denominaciją; bet per Jo prisikėlimo Jėgą, darydamas Jo Žodį realų; priimdamas Jo pažadą, likdamas su mažuma ir tikėdamas Dievu; ir žiūrėk, kaip nušvinta juodas dangus, o Dievo Dvasia įeina ir viską perima. Amen. Štai ko Jis nori. Štai dēļ ko buvo atsiųsta Šventoji Dvasia. Štai koku tikslu Jis atsiuntė Ją. Dabar mes žinome, kas Ji yra ir dēļ ko Jis atsiuntė Ją.

⁸⁵ Todėl joks kitas kraujas nepašventins žmonių. Aš negalėčiau jūsų pašventinti ir jūs negalėtumėte pašventinti manęs, nes mes visi esame gimę per seksą. Bet Jėzus gimė be sekso, tai tiesa, todėl Jo Kraujas buvo šventintojas. Dievas nužengė, sukūrė kūną, gyveno jame, praliejo tą Kraują šito pašventinimui, kas visiškai panaikino nuodėmės ir gėdos kalnę. Tada tikėjimu, tikint Tuo, Dievas nužengia į tą žmogiškąjį kūną, to Kraujo pašventinimu, tikėjimu suteikia Abraomo Sėklą.

⁸⁶ Tikėti, jog tas Kraujas apsiereikš, tas tyras Kraujas, kuris bus stebuklas kaip jo kraujas, kai jis vaikščiojo ten po to, kai “jis buvo vos gyvas”. Tikėjo Dievu dvidešimt penkerius metus, jam buvo septyniasdešimt penkeri ir tikėjo iki jam sukako šimtas. O Sara šešiasdešimt penkerių ir tikėjo iki jai sukako devyniasdešimt. “Ir jis buvo vos gyvas”.

O Dievas pasakė: “Kad žmonės tai pamatytų, nusivesk jį ant kalno ir paaukok kaip auką”.

⁸⁷ Jis pasakė tarnams: “Pasilikite su mulu čia ir laukite. Mes su sūnumi eisime ir pagarbinę drauge su sūnumi grįšime”. O, kaip jis ketino tai padaryti?

Abraomas pasakė: “Aš gavau jį kaip vos gyvas. Ir žinau, kad Tas, kuris davė jį man, kaip vos gyvam, gali prikelti jį iš numirusių, jei tik aš laikysiuosi Jo Žodžio. Laikysiuosi, aš laikysiuosi Jo Žodžio; Jis gali prikelti jį iš numirusių”.

⁸⁸ Tiksliai kalbama apie Kristų! Štai Jis. Ir per tą Kraujo laštelę išėjo Šventoji Dvasia, kuri Pati buvo kūne, vadinamame Jėzumi. Tas Kraujas pašventino tą kelią, kad tikėjimu būtų pašaukti atpirktieji ar Dievo Išrinktieji. Ir kai tu priimi Tai ir Šventoji Dvasia pašalina iš tavęs visą niekšiškumą, Jis, Pats Dievas, įeina, kad vykdytų Savo valią.

⁸⁹ Tenai tas bjaurus bosas toks irzlus; o tas kitas *tas ir tas* daro *taip ir taip*; o *šitas* vyrukas kalba apie Tai, prieš Tai. Žmogus, pripildytas Šventosios Dvasios, stos prieš tokius dalykus. Amen.

⁹⁰ “Tačiau jie atkreipė dėmesį. Jie buvo neapsišvietę ir nemokyti, tačiau jie atkreipė dėmesį, jie buvo su Jėzumi”. Štai dėl ko atėjo Šventoji Dvasia.

⁹¹ Vargšelis žvejys negalėjo net pasirašyti. Tačiau jis atsistojęs ten pasakė: “Kuo mes turime tikėti—žmogumi ar Dievu?” Amen. [Brolis Branhamas suploja rankomis—Red.] “Tegu jums bus žinoma, mes vis dėlto mokysime Jėzaus Vardu”. Tai bent, kokia drąsa! Jis žinojo, jog turi tenai Namus. Tai tiesa. Jis čia buvo piligrimas ir atėjūnas. Jis ieškojo būsimos Miesto.

Ką jam reikė tas veidmainis kunigas? Jis buvo Dangaus Dievo valdžioje, kuris išaugino Savo Sūnų, Kristų Jėzų ir pripildė jį Dievo, sukūrusio dangų ir žemę, Dvasia. Štai tau. Jis neišsigando jo. Ne, pone. Mirtis. . .

⁹² Na, o kai jie sučiupo tą Steponą ir pasakė: “Atsisakyk šito!”

Jis atsakė: “Jūs, kietasprandžiai, neapipjaustytomis širdimis ir ausimis, jūs visuomet priešinatės Šventajai Dvasiai. Kaip jūsų tėvai, taip ir jūs”.

Jie pasakė: “Mes negyvai tave primušime!”

Jis tarė: “Jūs negalėtumėte to padaryti, jei jūs . . . ? . . .”

“Mes tau parodysime, padarysime tai ar ne!” Jie čiupo didelius akmenis ir pradėjo mušti jį per galvą.

⁹³ Jis pakėlė akis ir tarė: “Aš regiu atsivėrusį Dangų. Regiu besileidžiančias kopėčias. Regiu Jėzų, stovintį Jo Didybės dešinėje”. O Biblijoje nepasakyta, kad jis numirė; jis užmigo. O, tai bent! Aš tiesiog matau nusileidžiantį Angelą, paimantį jį ir liūliuojantį kaip kūdikį motina, kol jis užmiega. O, tai bent! Žinoma.

⁹⁴ Toks Šventosios Dvasios tikslas. Štai dėl ko Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią. Šventoji Dvasia atėjo, kad suteiktų tau Jėgą. Turiu čia daugiau Rašto vietų, minutėlę. Šventoji Dvasia atėjo, kad suteiktų tau Jėgą. Aš—aš ne . . . Galite tai rasti; aš pernelyg įsijaučiau šį vakarą.

Suteikia tau Jėgą, Jėgą maldoje!

⁹⁵ Imkime žmogų, kuris gyvena tinkamai, tačiau jie visada pralaimi. “O, sakau tau . . .” Geras žmogus, “O, žinoma, aš myliu Viešpatį, Broli Branhamai”. Visada pralaimi, jiems niekada neatsakoma į malda.

Tegu kartą moteris būna pripildyta Šventąja Dvasia, pažiūrėkite, kas įvyks. Kai ji vaikšto priešais Dievą, ji nepralaimėtoja. Ji tikėdama drąsiai eina prie Dievo Sosto. Ji turi teisę, nes ji yra Dievo duktė, per Gimimą.

Imkite tą žmogelį, tokį bailų, kuriuo bosas būdavo vis nepatenkintas. Sako: “Dabar palūkėkite minutėlę”. Kažkas pasikeitė, suprantate, jis gavo Šventąją Dvasią. Ji suteikia tau Jėgą. Tavo gyvenimas prisipildo Jėgos.

Ji suteikia tau Jėgą kalbėti.

⁹⁶ Na, varge, tie žmonės stovėjo tenai išsigandę; Petras, Jokūbas, Jonas, Lukas ir visi kiti. Jie nuėjo į aukštutinį kambarį, kalbėdami: “O, mes nieko daugiau negalime pasakyti. Tie, pažvelkite tenai, štai *toks ir toks*, ir *toks* daktaras. Ten yra *toks ir toks*, ir *toks* rabinas. Tu žinai, jis turi keturis koledžo laipsnius; kaip mes atsilaikysime prieš jį?” Petras pasakė: “O, aš prisimenu, kaip kartą pardaviau tam žmogui žuvies. Jis, jis kalbėjo, o aš net nežinojau, apie ką jis kalba. O, aš negalėjau prieš jį atsilaikyti”. Bet ką padarė . . .

“Ką mes galime padaryti, broliai?”

“Jis pasakė: ‘Laukite.’”

“Na mes čia jau keturios dienos”.

“Tiesiog laukime toliau”.

“Kiek dar?”

“Iki kol”.

“Na argi Jis pasakė, kad tai įvyks penktą dieną?”

“Jis niekada nesakė, kaip ilgai. Jis pasakė: ‘Iki kol’.”

Na jie tiesiog laukė toliau. Kaip ilgai? “Iki kol”. Praėjo aštuonios dienos. “Iki kol”. Devinta diena praėjo. “Iki kol”.

Ir galiausiai, atėjus Sekminių dienai, jie visi buvo vienoje vietoje, vieningai.

⁹⁷ Dievas buvo virš jų ugniniame Debesyje; Dievas vaikščiojo su jais žemėje; dabar kažkas kita turėjo įvykti. Kažkas turėjo įvykti.

. . . jie visi buvo vienoje vietoje, vieningai.

Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys tarsi . . . pūstų smarkus vėjas, jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo.

. . . pasidaliję liežuviai . . . nusileido ant . . . jų.

Ką reiškia *pasidaliję*? “Atskiri”. Kaip ir mikčiojimas, ar kada girdėjote ką nors mikčiojant? Jie kalba: “A—a—a, o, a—a”, suprantate, jie nieko negali pasakyti. “Pasidaliję, atskiri”. Kaip *skelta* kanopa reiškia kažką, kas “padalinta, atskira”. Jie nekalbėjo. Jie nevebleno. Jie ne ką kita darė, o tik kelė triukšmą.

. . . pasidaliję liežuviai nusileido ant jų tarsi ugnis.

(O, jie nebegalėjo susitvardyti!)

Jie visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios, . . . Štai tau!

⁹⁸ Kas paskui įvyko? Jie išėjo į gatves. “Kurgi yra tas rabinas Jonesas? Kurgi tas bičiulis? Kurgi tas minties galiūnas?”

“Dievas buvo virš mūsų, su Moze, degančiame krūme; Jis maitino mus mana iš Aukštybių. Jis vaikščiojo su mumis trejus metus ir šešerius . . . trejus metus ir šešerius mėnesius čia žemėje. Tačiau dabar Jis yra manyje. Tai nebe aš kalbu; tai Jis. Aš žinau, kas Jis ir žinau, kas aš esu. Daugiau esu nebe aš; yra Jis”.

Atveskite jį čia! *Jūs, Izraelio vyrai ir . . . jūs, gyvenantys* Judėjoje, tegu šitai bus *jums žinoma—jums žinoma,—įsidėmėkite* mano balsa, visi mokytojai ir rabinai.

Va tai tau! Tai bent! Kalbos jėga! O! “Šitie nėra prisigėrę!” Užsistojo tą nedidelę mažumą, šimtą dvidešimt prieš daugiau kaip dešimtį tūkstančių.

. . . šitie nėra girti, kaip jūs manote,—juk dabar vos trečia dienos valanda.

Aš esu visos Evangelijos pamokslininkas. *Bet čia yra tai, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį:*

‘. . . paskutinėmis dienomis,—sako Dievas,—aš išliesiu . . . savo Dvasios (tai bent) kiekvienam kūnui,

ir jūsų... Matėte, kaip Marija šoko Dvasioje, kalbėjo kalbomis ir kaip elgėsi?... kiekvienam kūnui,...

... ir savo tarnaitėms aš išliesiu... savo Dvasios,...

[Brolis Branhamas tris kartus suploja rankomis.]

... Aš rodysiu ženklus aukštai danguje ir... žemėje apačioje;... ugnies stulpus bei kylančius dūmus.

Tuomet Dievas buvo Savo žmonėse. Amen.

“Na, o kokį gi jūs turite laipsnį? Iš kur, kokią mokyklą baigėte?”

99 “Dabar nėra jokio skirtumo”. O, jis pradeda porinti Raštą.

Dovydas matė jį!... Viešpats visada priešais mane... nesusvyruosiu.

... be to mano širdis džiaugėsi, nes... ir mano liežuvis linksminosi,

... jis nepalikis mano sielos pragare, ir jis neduos savo Šventajam matyti supuvimo.

... noriu jums drąsiai pasakyti apie patriarchą Dovydą, ... jis mirė, buvo palaidotas, ir jo kapas tebėra pas mus... šią dieną.

Tačiau pagal pranašą... jis iš anksto matė Teisiojo atėjimą.

... ir jūs žinokite, kad Dievas padarė tą patį Jėzų, kurį jūs nukryžiaavote piktomis rankomis, Viešpačiu ir Kristumi. Amen!

100 “Vyrai ir broliai, ką mums daryti, kad išsigelbėtume?”

... pasakė: “Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir krikštykitės Jėzaus Kristaus vardu, kad būtų atleistos jūsų nuodėmės, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną.

Juk jums skirtas pažadas, taip pat ir jūsų vaikams, ir tiems, kurie toli, kuriuos tik pasišauks Viešpats, mūsų Dievas”. Amen.

101 Kol Dievas turi tautą, Dievas turi Bažnyčią, Dievas turi Šventąją Dvasią, žygiuojančią su Ja. Štai dėl ko Dievas davė Šventąją Dvasią. Atsirai intelektualų; visuomet taip buvo. Bet Dievas kažkur turi mažumą. Dievas turi nedidelę Bažnyčią, kuri judės drauge su Šventosios Dvasios krikštu, pranešdama apie Šviesą. Ir jie bus tie, kurių liudijimu bus teisiamas pasaulis.

Argi Biblijoje nepasakyta, jog Jėzus kalbėjo: “Palaiminti tyraširdžiai; jie regės Dievą”? Argi Joje nepasakyta, kad: “Teisieji, šventieji teis žemę”? [Tikintieji: “Amen”—Red.] Be abejo.

Jūsų liudijimas šiandien prišauks šio miesto teisumą. Mūsų liudijimas apie Šventosios Dvasios krikštą ir Dievo Jėgą, šventas gyvenimas prišauks teisumą miestui. Kai tai...

¹⁰² “Tie, kurie yra pirmi, bus paskutiniai; tie, kurie yra paskutiniai, bus pirmi”. Aš nieko nežinosiu apie Senkį ir Mudį, jų prisikėlimą. Jie nieko nežinos apie mane tuo atžvilgiu. Tačiau aš laikysiuosi šito, kad liudyčiau; taipogi ir jūs.

Ir per šitai, skleisdami savo Šviesą ir per Šventosios Dvasios krikštą, ir tais gyvenimais, kuriuos jūs gyvenate, ir tuo, ką Dievas padarė, kad įrodytų, jog Jis veikia čia; o jie su savo intelektualumu nusigrėžė nuo To; jie bus teisiami šventųjų. Jie jau nuteisti. Jie jau tai praėjo. O, tai bent!

¹⁰³ Aš kalbėjau apie maldos Jėgą, kalbos Jėgą, švento gyvenimo Jėgą. Amen. Štai ką turi padaryti Šventoji Dvasia.

¹⁰⁴ Kai kurie iš jūsų vaikšto ir šneka: “Na, aš tiesiog negaliu nustoti gėręs. Aš tiesiog negaliu *šito* mesti”.

Šventoji Dvasia ateina, kad gyventų tavyje, kad pašalintų iš tavęs visus tuos “negaliu”. Teisybė. Priversk moterį nebekirpti plaukų, priversk jas nebedėvėti šortų ir kelnų. Jokių pasiteisinimų. Priversk jas baigti liežuvauti. O, taip, štai dėl ko Ji—kad tavo gyvenimas taptų šventas. Visą laiką bus laikomasi Biblijos nurodymų.

¹⁰⁵ Moteris sako: “Labai karšta; aš tiesiog turiu taip daryti. Jei leisiu plaukams užaugti, man pradės skaudėti galvą”.

Bet Šventajai Dvasiai pasiteisinimų nėra. Ji tam, kad taip darytų. Ji visiškai tiksliai laikosi Žodžio. Štai ką turi padaryti Šventoji Dvasia.

Ji yra tam, kad priverstų vyrus nukreipti akis nuo tų pusiau apsinuoginusių moterų ir kad nebegeistų jų, o dar bažnyčios nariai. Štai ką Ji turi padaryti.

¹⁰⁶ Ji yra tam, kad priverstų jus neberūkyti ir nebegerti, ir būti... nebenorėtumėte būti svarbia persona. Ji pašalins tai iš jūsų. Ji padarys jus nuolankiais, jei tai darysite. Štai dėl ko yra Šventoji Dvasia. Ji yra dėl švento gyvenimo. Teisybė. Privers jus baigti tas paskalas. Privers jus mesti kortas, kauliukus ir visa kita, ką jūs darote patyliukais.

Ji privers jus baigti taip niekam tikusiai elgtis, kai esate neištikimas žmonai. Štai ką Ji padarys. Tai tiesa. Ji privers jus nebenorėti vesti kieno nors kito žmoną. Tai tikra tiesa.

Štai ką Ji yra. Ji yra tam, kad priverstų jus gyventi šventą gyvenimą. Štai dėl ko Šventosios Dvasios Jėga—“kad nukreiptų jūsų aistras į Aukštybių dalykus”, kur Dievas yra...?... Kristaus protas jumyse. Tu negali nematyti tų dalyku; pažvelgęs į tai, nusisuk. Teisingai. Ji tave privers.

¹⁰⁷ Tu sakai: “Aš negaliu to padaryti. O, aš paprasčiausiai negaliu to padaryti”. Žinoma, *tu* negali.

Tačiau Šventoji Dvasia tam atėjo. Štai ką Ji padarė. Ji atėjo, kad pašalintų tai iš tavęs, visus tuos senus įpročius ir tai, ką tu darai.

Tas apgailētinas liežuvavimas, savęs išskyrimas, sakote: “Dēkui Dievui, aš metodistas, neturiu nieko bendra su tais šventaisiais velenēliais”. Šventoji Dvasia ateina, kad pašalintų tai iš tavęs.

¹⁰⁸ “Aš Baptistas. Aš Presbiterionas. Neisiu pas tuos kažkokių šventuosius velenēlius”. Šventoji Dvasia ateina, kad pašalintų visą tą manieringumą. Štai ką Ji padarė. Ji apvalo tave Kraujyje; sureguliuoja tave. Štai ką padaryti Ji ateina.

Ji ateina, kad ištiesintų tave. Jis pasakė: “Išlyginkite nelygumus”. Štai ką Ji atėjo padaryti—ištiesinti. “Išlygina kalvas; priverčia kalnus lyg ēriukus šokti, o visi lapeliai ploja tau rankomis”. [Brolis Branhamas keturis kartus suploja rankomis—Red.] Įvairūs paukščiai čiulba. Skamba džiazugsmo varpai. Jokių pasiteisinimų. Štai ką padaryti Ji atėjo. Tokiu tikslu Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią—kad jūs darytumėte šitai, kad jūs darbuotumėtės. . . eitumėte paskui Jį.

¹⁰⁹ Na aš nenoriu jūsų užgauti, bet aš jums kalbėjau nuo širdies. Kad taip labai neapribočiau jūsų, retkarčiais aš kai kur prieinu prie ribos; laikydamasis Tiesos, bet stovėdamas čia stengiuosi, kad tai pernelyg nežeistų jūsų.

¹¹⁰ Tačiau noriu kai ką pasakyti. Jei Biblijoje pasakyta, kad negerai moteriai kirptis plaukus, o jūs tvirtinate turį Šventąją Dvasią ir kerpatės plaukus, tai dar klausimas, ar turite. Neširskite; jei širstate, tai rodo, jog prieš jus dar vienas taškas.

¹¹¹ Jei Biblijoje pasakyta, kad negerai moteriai dėvėti vyriškus drabužius, o jūs mūvite kažkokį kombinezoną ir kelnes gatvėje, jūs, suaugę moterys! Sakyčiau dar mažas vaikas. . . kai jos žaidžia su berniukais ir visa kita. Bet pasižiūrėkite, kai jūs—kai jūs, suaugę moterys, nuo penkiolikos, šešiolikos, aštuoniolikos metų iki pat senelių taip vaikštote gatvėje! O Biblijoje pasakyta: “Pasibjaurėjimas Dievo akyse” moterims tai dėvėti. O jūs tai dėvite vis tiek ir tvirtinate, kad turite Šventąją Dvasią? Kartais aš stebiuosi. Šventoji Dvasia lydės Dievo Žodį iki pat raidelės.

O pamokslininkas už katedros, neturintis pakankamai malonės Tai pamokslauti, vargu, ar jis Ją turi. Tai tikra tiesa! Nagi štai dėl ko yra Šventoji Dvasia.

¹¹² Ji yra tam, kad suteiktų pamokslininkui patepimą. Ji yra tam, kad suteiktų grupei šventumą. Ji yra tam, kad Bažnyčioje įvestų tvarką. Ji yra tam, kad įvestų į vieningą Dvasią. Ji yra tam, kad sujungtų mus Jėga. Ji yra tam, kad sujungtų mus meile, broliška meile.

Man nerūpi, ar tu Metodistas, ar Baptistas, ar Presbiterionas, ar liuteronas, kas bebūtum, jei mes visi viena Šventąją Dvasia buvome pakrikštyti į vieną Kūną ir tapome Jėzaus Kristaus Kūno nariais. Nėra. . . niekas nei dabar, nei ateityje,—alkis, badas,—niekas negali mūsų atskirti nuo Dievo meilės, nuo Kristaus meilės, “Dievo meilė yra Kristuje”, nes mes esame gimę

iš Jo Dvasios, apvalyti Jo Kraujyje. Mes esame nauji tvariniai. Štai ką Dievas atėjo padaryti. Štai dėl ko yra Šventoji Dvasia. Taip, pone. Štai dėl ko.

¹¹³ Dabar pažvelkite į mane, žmonės, man į akis. Pakilo daugybė rankų tų, kurie turi Šventąją Dvasią; suprantate, išties, taip ir buvo. O, dabar aš—aš šiek tiek prašoksiu. Tai įrašoma. Tačiau mes paimsime daugiau rytoj vakare.

Jei jūs sakote, kad turite Ją, o šitaip darote, man įdomu, kas jus veda. Dievas niekada nenuves jūsų nuo Žodžio. Jis laikys jus prie Žodžio, nes tai Paties Dievo įstatymai, Jo Bažnyčiai, Jo žmonėms, moterims, vyrams.

¹¹⁴ “Na”,—sakote,—“man nepakenks *tas* ar *anas*”. Nepakenks? Žodis sako, kad pakenks.

Ir jei Šventoji Dvasia tavyje, Ji ves tave tiesiai prie Žodžio. Nebus jokių pasiteisinimų. Dievas nieko nekeičia ir nepateisina. Jis duoda nuorodas, o tu griežtai jų laikaisi. Štai ir viskas. Šitaip yra kiekvienam. Tu eini tuo pačiu keliu.

¹¹⁵ Petras pasakė: “Atgailaukite kiekvienas; krikštykitės, kiekvienas iš jūsų, Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, tuomet gausite Šventosios Dvasios dovaną”. Matote? Štai taip. Mes turime nenukrypti nuo šios linijos.

¹¹⁶ Na aš nenoriu jūsų užgauti; pernelyg jus myliu. Bet, broli, sese, ar jūs suvokiate, su . . . aš žinau, kad turėsiu stoti paskutinėmis dienomis to prisikėlimo metu drauge su šios kartos žmonėmis ir atsiskaityti už šį Žodį? Ir Šventoji Dvasia man tai parodo, ir aš skelbiu Tai tenai, kurgi jūs stosite? Kaip ketinate praslusti? Tu negalėsi to padaryti, drauge. Negalėsi. Dabar nustok. Ką neteisinga bedarytum, pabaik.

Sakai: “Aš negaliu”.

Tuomet tavyje dar nėra to Galinčiojo. Kai ateina Šventoji Dvasia, Ji suteikia tau Galią pasauliui. Ir jei tu . . . Paklausk, ką Jis pasakė. “Jei jūs mylite pasaulį ar pasaulio dalykus, tai dėl to, kad Dievo meilės nėra jumyse”. Taigi, jokių pasiteisinimų. Jis aiškiai parodo ir mes turime pasiekti tą ženklą.

¹¹⁷ Aš žinau, jūs manote, jog aš jau visai. Bet aš kaip tik dabar pasiekiau aukščiausią laipsnį. Suprantate? Paklauskite. Teisybė. Nagi priartėk prie Jos, broli, sese.

¹¹⁸ Neleisk, kad šie intelektualūs koledžai kalbėtų tau: “O, tai tik senamadiškas šlamštas”.

Jei Tai senamadiškas šlamštas, tai Dievas yra senamadiškas. O jei Dievas yra senamadiškas, tuomet ir aš toks pats. Amen. Aš noriu būti toks, kaip Jis. Kodėl? Jo Dvasia manyje alksta ir trokšta, kviečia visa, kas prieštarauja Žodžiui . . .

¹¹⁹ Jei žmonės sako: “Viskas gerai, o, jei žmogus šiek tiek dėl linksmumo palošia kortomis ir išlošia kelis grašius. Viskas gerai”. Dievas sako, kad negerai.

120 “O, jei tu geroje draugijoje išgeri, tiesiog šiek tiek apsvaigsti, tik retkarčiais”.

Tačiau Dievas pasakė: “Vargas tam”.

121 “O”,—sakote,—“gerai, Broli Branhamai. Aš—aš—aš kerpuosi dėl to, kad tai puikus dalykas. Moteris, jūs žinote, visos moterys taip daro”. Man nerūpi, ką daro visos moterys. Jos nėra tau pavyzdys ir nėra tavo viršininkas. Jei tavyje yra Šventoji Dvasia, tu laikysiesi Jos nurodymų, ką žmonės apie tave bekalbėtų.

122 “Na Broli Branhamai, šitaip karšta, aš tiesiog turiu vilkėti *šitokius* drabužius”. Pragare dar karščiau, miela sese. Leiskite jums tai pasakyti. Ir—ir nedarykite to. Atminkite.

123 Šventoji Dvasia visuomet jus lydės į Tiesą, o Jo Tiesa yra Žodis. “Mano Žodis yra Tiesa. Tegu kiekvieno žmogaus žodis bus melas, bet Manasis—teisingas”.

Tik pagalvokite—“pasibjaurėjimas”. Ar galite įsivaizduoti?

124 Tarnautojui siaubinga apie tai kalbėti, bet aš užėjau į tuos tualetus, kur tiesiog...Tau norisi apsisukus išeiti, tai tiesiog taip...Ir bjaurastis ant sienų. Aš pagalvojau: “Kaip gali taip žemai pulti pasaulio žmonės?” Ir smarvė! Nuėjęs į tokias vietas aš dažnai pagalvodavau: “Kokia smarvė!” Aš... Tenai užsiimdavau nosį *šitaip*, plaudamasis rankas. Paėmęs už rankenos aš baiminausi, kad tenai gali būti venerinių ligų bakterijų ar dar kas nors. Ir atsidusau: “O!”

125 Kartą, būdamas oro uoste, užėjau į tą vietelę, gal tai buvo geležinkelio stotis, aš įėjau tenai. Ir pagalvojau: “O varge”.

126 kažkas man tarė: “Šitaip pasaulis dvokia Dievui. Tai pasibjaurėjimas”.

127 Aš pagalvojau, jog matydamas, kaip moteris eina gatve visa tokia, vilkėdama vyriškais drabužiais, štai kaip tai atrodo Dievui. Tai pasibjaurėjimas, kažkas bjauru ir dvokia Dievui. Vis dėlto ji išsipusto ir eina sekmadienį į bažnyčią.

Štai ir vyras—geria ir apgaulinėja, ir mėgsta pinigus, apgaulinėja kaimyną ir visa kita, kad dar šiek tiek užsidirbtų; daro tokius dalykus, ir lošia, ir rūko, geria, ir meluoja; o paskui eina į bažnyčią ir liudija. Pasibjaurėjimas! Purvas! Tai intelektualiai bažnyčia.

128 Sakote: “Na, aš priklausau bažnyčiai”. Taip, ir turi pertraukti tarnavimą penkiolika minučių, kad visi diakonai ir kiti galėtų parūkyti, pastorius taip pat, po to tu gali grįžti į bažnyčią. Ką pasakysite? Atsiskirkite nuo bet kokio nešvarumo!

129 “Teršiate kūną; Aš jį sunaikinsiu”. Dievas pasakė, jog taip padarys. O šiandieną vėžys yra daugiau nei devyniasdešimties procentų mirčių priežastis, gerklės ir plaučių vėžį sukelia rūkymas. “Teršiate kūną; Aš jį sunaikinsiu”. Bet jie eina tiesiai link pragaro, ritasi, jie to nežino.

O kai kurie pamokslininkai, turintys keturis laipsnius, stovi už katedros, pabaigę koledžus, patys rūko. Leisk man kai ką pasakyti, broli. Šventoji Dvasia buvo atsiųsta, kad iškviestų iš šito vyrą ir moterį. Atsiskirkite!

Žodis *bažnyčia* reiškia būti “atsiskyrus”. “Išeik iš jų tarpo”,—pasakyta Biblijoje. “Nelieskite jų netyrumų, ir Aš jus priimsiu; ir jūs būsite Man sūnumis ir dukterimis, aš būsiu jums Dievas”. O, tai bent! Nenoriu būti priekabus, bet noriu būti sąžiningas ir teisingas. Taip, pone. O, kaip baisu!

¹³⁰ Vyrų ir moterų, kur mes šiandien esame? Kur mes? Sustokime.

¹³¹ Neseniai naktį ant to nedidelio seno krėslo tame kambaryje, (ir aš turiu baigti), nedidelis senas dvivietis krėslas. Meldžiausi dvi ar keturias dienas ir pasiekiau tokią būseną, kad vaikščiojau aplinkui ir maščiau: “O Dieve”, mano būseną buvo tokia, jog nebežinojau, ką daryti. Aš tariau: “Dieve, mes kelio pabaigoje. Ir suprantu, jog buvau nerūpestingas. Turėjau kvietimus vykti, buvau pavargęs, ir to nepadariau”. Tuomet aš įsivaizdavau, kaip mano Viešpats svirduliavo tenai tamsoje, Jis buvo toks pavargęs, kad vos kėlė kojas, tačiau Jis nebuvo pernelyg. . . Sustojo dėl tos moters iš Najino, buvo nešamas negyvas sūnus; Jis priėjo ir palietė neštuvus, panaudojo tas jėgas, buvusias Jame, kad prikeltų berniuką. “Na, kaip aš taip pavargau? Kas man yra, Viešpatie? Tada pamaniau: ‘Na, aš senstu. Aš—aš nebegaliu.’”

¹³² Štai ten buvo Mozė, stovėjo tenai šimto dvidešimties metų, tai tas pats Dievas, kuriam aš tarnauju.

Štai ten buvo Kalebas, stovėjo ten su kardu rankoje, devyniasdešimties metų ir sakė: “Jozuė įdėjo savo kardą į mano ranką prieš keturiasdešimt metų”. Jam tada buvo aštuoniasdešimt. Tarė: “Šiandien aš toks pat tvirtas kaip ir tuomet”. Amen.

Aš tariau: “Dieve, būki man gailėstingas”.

¹³³ Tariu: “Nagi, pažvelk, aš visuomet. . .” Ir paėmiau žmoną (ana ten) už rankos virš šios Biblijos ir jos Biblijos, ir tariu: “Mieloji, mano požiūris buvo toks negatyvus. Šventoji Dvasia smerkia mane viduje”. Pasakiau: “Mąstau apie tas voveres. Mąstau apie Hattie Wright ir tuos berniukus. Mąstau apie tai, ką Dievas nuveikė, parodydamas, jog Jis yra Dievas, galintis kurti”. Aleliuja!

Aš pagalvojau: “Jis prieš daugelį metų man pasakė: ‘Aš neapleisiu tavęs. Aš niekada tavęs nepaliksiu. Joks žmogus neatsilaikys prieš tave visomis tavo gyvenimo dienomis. Aš būsiu su tavimi. Po šio atpažinimo ranka bus taip, kad tu žinosi širdies paslaptis. Po šito kilis vis aukščiau’. Po metų buvo tiksliai įrodyta, po visą pasaulį. Štai jis, tas kitas didelis tarnavimas, daug stipresnis”.

Aš tariau: “Mieloji, aš imu tavo ranką. Su Dievo pagalba ir Dievo malone niekuomet daugiau tenebūna mano nusistatymas negatyvus. Leisk man eiti į šį prabudimą pamokslauti kaip niekada anksčiau. Leisk man eiti ten, pirmiausia pašventinki mane ir nutieski kelią žmonėms; kad mano nuodėmės, mano nesirūpinimas būtų po Krauju, mano trūkumai būtų po Krauju, kad aš galėčiau išeiti ir sakyti: ‘Sekite manimi, žmonės.’” Teisingai.

Man nepatinka, kai žmogus sako: “Darykite taip”. Man patinka, kai kas nors rodo, kaip tai daryti. Taip, pone.

¹³⁴ Štai neperseniausiai čia mieste kilo gaisras, užsidedę Pfau naftos bendrovė. Tenai nuvyko Džefersonvilio ugniagesiai. Mano draugas, geras žmogus, jam niekuomet neteko būti tokiam dideliame gaisre, jis tik vaikščiojo tenai ir įsakinėjo: “Liekite vandenį *čia*, vaikinai. Liekite vandenį štai *čia*”.

Štai atvažiavo iš Klarksvilio: “Dilin, dilin, dilin, dilin”, nubėgo tenai. Iššokęs gaisrininkų vadas paliepė: “Liekite vandenį *čionai*. Išdaužkite *tą* langą. Liekite vandenį *ten*”.

¹³⁵ Bet iš už upės atvažiavo treniruoti gaisrininkai iš Luivilio. Nespėjo sustoti tas didžiulis kablys ir kopėčios, o vadas buvo jau kopėčių gale. Kai kopėčios pakilo, jis jau buvo pačiame viršuje. Dar prieš nusigaudamas ten, tvojo kirviu, išdaužė langą, sušuko: “Pimyn, vyručiai!” Va taip. Gaisras buvo užgesintas per kelias minutes.

Ne: “Liekite vandenį *čia*. Liekite vandenį *ten*”. Tai primena kai kuriuos intelektualius pamokslininkus.

¹³⁶ Greičiau! Eime! Aš žinau, Tai Tiesa. Aš išmėginau ir mačiau. Šlovė! Šventoji Dvasia teisi. Dievas yra geras. Nemėginkite *čia*, mėginkite *ten*; įeikime į Jį! Jis čia. Tai jums. Dievas suteikė Savo Jėgą Savo Bažnyčiai. Neliekite *čia*, neliekite; niekuomet nieko nenuveiksate. Eikite priešakyje! Amen. Och! Štai tau!

Nieko pro juos nebematau. [Brolis Branhamas nusiima skaitymui skirtus akinius—Red.]

¹³⁷ Amen! Ką mes darysime? Kiekvienas žmogus, esantis čia, kažkuo pripildytas.

Paskui užbaigsiu; gali prireikti po šito.

Jūs kažkuo pripildyti. Negalėtumėte sėdėti ten, nebūdami kažkuo pripildyti. Jūs turite savyje gyvybę. Ta gyvybė valdo jus, o tą gyvybę valdo dvasia.

Na, jūs galite būti užpildyti pasauliu, mylėti pasaulį ar pasaulio dalykus. Tebūna Dievas jums gailėstingas.

Jūs galite būti užpildyti kokiais nors bažnyčios mokymais, kalbėti kažkokias maldeles, manote, jog reikia melstis kokiam nors mirusiajam ar—ar daryti kokius ženklus priešais save. Tebūna Dievas jums gailėstingas.

¹³⁸ Ir galite būti užpildyti religija, o tai netgi dar blogiau. Teisybė. Teisybė. Biblijoje pasakyta: “Paskutinėmis dienomis jie bus ypač religingi, turintys dievotumo pavidalą; turintys dievotumo pavidalą, tačiau atsižadantys jo Jėgos: šalinkis tokių”.

Jei esate užpildyti religija, tuomet jūs pasigailėtini; tik religija, štai ir viskas. Jei esate užpildyti mokymų, tuomet jūs nežinote, apie ką kalbate. Jei esate užpildyti pasauliu, tuomet jūs akli.

¹³⁹ Ir vėlgi, jūs galite būti pilni Šventosios Dvasios. Amen. Aš tikiuosi, kad tokie ir esate. O jeigu ne, aš tikiuosi, jog prisipildysite. O jei jūs esate pilni Šventosios Dvasios, ką tada turite? Jūs turite Jėgą. Jūs turite meilę. Jūs turite ramybę. “Duodu jums Savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, Aš jums duodu”. Jūs turite ramybę. Jūs užantspauduoti. Jūs turite ženklą. Amen. Jūs turite atgaivą. Jūs turite neapsakomą džiaugsmą ir esate pilni šlovės. Jūs turite tvirtą pagrindą. O, tai bent! Štai kas jūs esate, turėdami Šventąją Dvasią. Jūs turite. . . Jei jūs prisipildėte Šventąja Dvasia,—“Perėjote nuo mirties į Gyvenimą”, laukiate visuotinio prisikėlimo paskutinę dieną. Amen!

¹⁴⁰ Būsimame pasaulyje, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, ir kurie pamatė Jį ateinantį šlovėje ir didybėje, “Jūra atiduos savo mirusiuosius”. “Gendantys kūnai tų, kurie užmigo Jame, bus. . .”

“Užmigo Jame”. Kaip įeinate į Jį? “Viena Dvasia mes visi pakrikštyti į vieną Kūną”.

“Gendantys kūnai tų, kurie užmigę Jame bus pakeisti ir padaryti panašūs į Jo Paties šlovingą kūną, kuo Jis visa palenkia Sau”.

“Aš išgirdau balsą iš Dangaus”,—pasakė Jonas,—“tarė man: ‘Rašyk: “Palaiminti mirusieji, kurie miršta Viešpatyje. . .”’” Kaip ketinate įeiti? “Viena Dvasia esame pakrikštyti į Kūną”. [Brolis Branhamas suploja rankomis—Red.] ““. . . kurie miršta Viešpatyje nuo šiol; kad atilsėtų nuo savo vargų; o jų darbai seka juos”.” Mhm!

Štai dėl ko Jis atsiuntė Šventąją Dvasią. O, palaimingas užtikrinimas, Jėzus manasis! Aš esu Jame, o Jis manyje; Tėvas Jame, o Jis Tėve; Tėvas manyje, o aš Jame.

Jėzus manasis!

O, koks skonis Dieviškos šlovės!

Aš išgelbėtas, atpirktas Dievo,

Dvasioje atgimęs, apvalytas Jo Krauju.

Amen. Neiškeisčiau šito. O, tai bent!

Sidabras ir auksas, rubinai, deimantai,

Turtai neapsakomi, pilni Jo išdai.

Aš esu Karaliaus vaikas!
 Aš Karaliaus vaikas!
 Per Jėzų, Išganytoją,
 Aš Karaliaus vaikas!

¹⁴¹ Amen ir amen. Aš to neišmainyčiau. Aš to neišmainyčiau.
 Dar turiu dvi ar tris vietas Raš- . . .

Taigi, štai dar viena Rašto vieta. Kai—kai esate pripildyti Šventąja Dvasia, jūs turite šitai. Tuomet kas esate pasauliui? Svetimi. Aš žinau, kad jau vėlu, bet šitam niekada ne per vėlu. [Brolis Branhamas suploja rankomis—Red.] Svetimi! O!

Čia mes piligrimai, svetimi atėjūnai,
 Mes ieškome miesto, ne rankom statyto.
 Gyvenimo laivas jau greitai atplauks,
 Namu Savo Brangakmenius parsiplukdys.

¹⁴² Tarsi girdžiu teškant Ohajo upės vandenį, kai dar buvau vaikinukas pamokslininkas, vos dvidešimt dvejų metų, giedojau tai ten. Ir išgirdau, pažvelgęs aukštyn, išgirdau Balsą sakant: “Pažvelk į viršų”. Leidosi tokia didžiulė Šviesa, nusileidusi pakibo virš manęs ir pasakė: “Kaip Jonas Krikštytojas buvo siųstas skelbti pirmąjį Kristaus atėjimą, taip tu turėsi Žinia, kuri skelbs antrąjį Kristaus Atėjimą”.

O, kaip galėjau tuo patikėti? Bet lygiai taip ir įvyko. O šįvakar prabudimo ugnys dega visame pasaulyje. Didi atpirkta Dievo Bažnyčia pakilo iš tos vietos ir didžiulės gydymo kampanijos, ir ženklai, ir stebuklai, rodantys į atėjimą.

¹⁴³ Tu esi svetimas, tu esi atėjūnas. Tu darai keistus dalykus, kitokius nei darei anksčiau. Tu nebesielgi taip, kaip anksčiau. Žmonės . . . Šventoji Dvasia, kai Ji nusileidžia ant tavęs ir tu prisipildai Šventąja Dvasia, tu ignoruoji pasaulio dalykus. Tu ignoruoji tai, kas tave supa. Tu tai ignoruoji. Tada tu jiems tampa keistai besielgiančiu tvariniu, bjauriuoju ančiuku, mažu ereliuku, kuris buvo perinamas vištos gūžtoje; aš tai pamokslavau *Ir kai erelė išjudina savo lizdą*. Tu jiems esi juokingai atrodantis sutvėrimas.

Bet, o, čia tai bent, einantis Karaliaus Tiesiu Keliu! Amen. O, tai Tiesus Kelias į Dangų. Ir aš einu Karaliaus Tiesiu Keliu.

Sako: “Pažvelk į tą šventąjį velenėlį, ta bjaurųjį ančiuką. Tai tas pamokslininkas—šventasis velenėlis”.

¹⁴⁴ Žymus metodistas pamokslininkas šiandien pasakė tokiam žmogui Luivilyje, pasakė: “Norėčiau pagelbėti Broliui Billiui, bet žinote, ką man tektų padaryti? Turėčiau rizikuoti galva”. Jums nereikia rizikuoti galva dėl manęs.

Jis atidavė Savo gyvybę už mane. Amen! . . . ? . . . Tiesiog eini Karaliaus Tiesiu Keliu, štai ir viskas. O, tai bent! Pripildytas Jo Dvasia! Gimęs iš Jo Dvasios! Nuplautas Jo Krauju! Aleliuja! Laimingas!

¹⁴⁵ Tada kitas dalykas, na, kas verčia tave tai daryti? Tu vis dar žmogus, bet kas verčia tave tai daryti? Tai todėl, kad tu ateini, tu, tavo Dvasia nusileidžia iš aukštybės. Tai Dievas tavyje.

¹⁴⁶ Kai nuvažiavau į Romą, pastebėjau, jog jie, kiekvienas, turėjo romėnišką dvasią. Kai nuvykau į Graikiją, visi jie turėjo graikišką dvasią. Nuvykau į Angliją; visi jie turėjo anglišką dvasią. Nuvykęs į įvairias vietas randi... Paskui tu pastebi amerikietišką dvasią; tai siaubinga.

¹⁴⁷ Kai buvojau San Angelo katakombose Romoje, tenai buvo tokia iškaba: "Prašome amerikietes apsirengti pagerbiant mirusiųsius". Amerikietiška dvasia.

Stebėkite, kaip jos išlipa iš lėktuvo, vilkėdamos tais vos dengiančiais drabužėliais, visi eina pasižiūrėti į jas, ir štai ateina Mis Amerika. Tai amerikietiška dvasia. Tu gali atspėti, iš kur ji; išsipusčiusi, vargeli, teisdama paskui save kažkokį mažą apsisnargliavusį pušelį. Teisybė. O, taip, ji... Ji, ji yra Amerika, Mis Amerika; ėjo, jūs žinote, išdidžiai žingsniuodama. Kodėl? Ji turi amerikietišką dvasią. [Brolis Branhamas šešis kartus beldžia į katedrą—red.] Tačiau Jėzus sakė, Jis liudijo dėl to aną dieną, Jis sakė: "Jūs esate iš pažemių. Aš esu iš Aukštybės".

Ir jei tu turi Kristaus Dvasią, esi iš Aukštybės, tuomet tu čia atėjūnas.

¹⁴⁸ Bet tavo prigimtis yra tos vietos, iš kurios esi. Štai ką aš mėginu pasakyti. Romėnas atvažiuoja čia, kasosi pakauši; vokietis atvažiuoja čia; amerikietis nuvažiuoja ten. Kodėl? Jūs turite dvasią tos šalies, iš kurios atvykstate.

Štai kas mus taip labai skiria nuo pasaulio. Tu esi iš Aukštybės. Tu gimei. Tu esi—tu esi kitos Karalystės pilietis. Jūs tikite tuo? [Tikintieji sako: "Amen"—Red.] Štai kas yra Šventoji Dvasia—kad padarytų tave Dievo Karalystės piliečiu.

¹⁴⁹ Tuomet, jei tu esi Dievo Karalystės pilietis, kaip Ji verčia tave elgtis? Kaip Dievas elgiasi Savo Karalystėje. Na, o ką gi Dievas daro Savo Karalystėje? Tai šventumas, teisumas, minčių tyrumas, proto tyrumas; Jėga ir meilė, ėjimas pas pražuvusius, ligonių gydymas, stebuklų, didelių dalykų darymas. Tada pasauliui tu atro dai pamišęs ir jie sako: "Tie žmonės neteko proto". Suprantate? Bet tu esi Karalystės pilietis.

¹⁵⁰ Dar viena Rašto vieta, jei norite užsirašyti, Jono 12:24. Norėčiau greitai jums pacituoti. Jėzus sakė:

...jei *kviečio grūdas* krenta į žemę...jei nemiršta, negali duoti kitos gyvybės.

Dabar paklauskite, vienas pastebėjimas užbaigiant. Ir atminkite, tuomet tai absoliučiai...Taigi, jums, žmonės, tai absoliučiai būtina ir reikalinga, ir priverstina, ir privaloma, kad jūs prii tumėte Šventąją Dvasią dabar. Nes jei nepriimsite, negalėsite pakliūti į prisikėlimą. Dabar žiūrėkite. Dievas negali

sulaužyti Savo įstatymų. Mes tai žinome. Jis laikosi Savo įstatymų.

¹⁵¹ Taigi, kviečio ar kukurūzo grūdas, insime, kaip Jėzus ten sakė. Žinoma, grūdai Biblijoje, skaičiau šiandien, gali būti linai ar bet kokios kitos sėklos, kviečiai, miežiai, kukurūzai ar kita kas—tai grūdai. Bet kai kviečio grūdas krenta į žemę, tuomet ten . . . Visi mes matėme, žinome, kaip tai vyksta. Kviečio grūdas ar kukurūzo grūdas gali atrodyti idealus, pasodini jį į žemę ir jei tas grūdas . . .

Jis gyvena nesibaigiantį gyvenimą. Šiandien jis krenta, atkuria save stiebe; vėl krenta ir vėl pakyla; ir vėl grįžta žemyn. Tai nesibaigiantis gyvenimas.

Jei tas grūdas neturi gyvybės gemalo, kaip jis gražiai beatrodytų, jis niekada neišaugs. Jis kris į žemę ir supus, va ir baigta. Dalis jo, medžiagos, gali būti panaudotos trąšoms ar kam kitam žemėje. Tačiau kai jis vis atgyja, jis negyvens, neturėdamas tos nesibaigiančios gyvybės. Visi tai žino. Tu paprasčiausiai negali.

¹⁵² Gali būti du žmonės visiškai panašūs, tiesiog vienodi. Vienas gali būti geras žmogus, gali daryti gerus darbus ir taip toliau; bet tas žmogus, neturėdamas Amžinojo Gyvenimo, niekada neprisikels. Jis negalės to padaryti; nėra nieko, kas prikeltų. Nėra nieko, kas jį pakeltų, tenai nėra Gyvybės. Taigi, matai, mano mielas broli, mano miela sese, negimęs iš naujo žmogus jokių būdu negalės grįžti į šią Karalystę. Jis negalės. “Jei šis kviečio Grūdas nekris į žemę ir nenumirs”. Jis kalbėjo apie Save. Tačiau Jis turėjo ne nesibaigiantį gyvenimą, Jis turėjo Amžinąjį Gyvenimą; ir tą Gyvenimą Jis atidavė tau, kad galėtum turėti tokį patį Gyvenimą.

¹⁵³ Na, jei tu turi tik žmogiškąjį gyvenimą, kurio pakanka vien sukiotis aplinkui ir pasiduoti geiduliams,—“Ji, gyvenanti malonumais, dar gyva būdama, yra mirusi”,—negalėsi prisikelti. Gali būti populiariausia mergaite mokykloje. Gali būti populiariausia mergina, kai lošiama kortomis savoje draugijoje. Gali būti geriausiai besirengianti moteris šalyje. Gali būti gražiausia. Gali būti geriausiai sudėta. Gali būti dievukas savo vyrui. Gali turėti visas šias savybes, ką gi, tai puiku. Bet, sese, jei neturi Šventosios Dvasios, kuri yra Amžinasis Gyvenimas, kelio pabaigoje tau bus viskas baigta.

Ir nesvarbu, kaip tu atrodai ar visa tai, kokia nepopuliari ar kokia populiari esi, kokia patraukli ar kokia negraži; jei turi Amžinąjį Gyvenimą, gyvensi amžinai amžinai.

¹⁵⁴ Kai nebeliks mėnulio nei žvaigždžių, o žemė apraudos save kalnuose ir dykumose, ir nieko nebeliks; o pasaulis strapinės kaip girtas žmogus, grįžtantis namo naktį, žvaigždės nebešvies ir kris iš dangaus, mėnulis virs krauju; saulė paraus ir paslėps savo veidą, kai jie pamatys žmogaus Sūnų ateinant. Tu švytėsi

Jėzaus Kristaus teisumu, išeisi iš kapo kaip jauna, graži moteris, pasiimsi savo vyrą ir gyvensi amžinai amžinai amžinai, visus Amžinybės amžius tu vis gyvensi. Štai kam Šventoji Dvasia.

Jeį jauti nors mažą truktelėjimą, nenuvyk Jos šalin.

¹⁵⁵ Kas yra Šventoji Dvasia? Dievas tavyje. Kam Ji? Kad tęstų Savo darbą Savo tautoje; kad sutelktų Savo Bažnyčią, kad nuvestų Bažnyčią šią dieną daug toliau už liuteronus, metodistus ir sekmininkus iki išūnijimo ir Paėmimo malonės. Kad kai ši Bažnyčios dalis, kai Dvasia įeis į šią Bažnyčią čia, ji tiesiog pakils; ir ji atves, atves visus atpirktuosius, kurie prisilietė prie tos Dvasios.

Tie liuteronai, kurie buvo apšviesti visos tos šviesos, išteisinimu; tie metodistai, kurie puldavo ant grindų nuo Dvasios, persmelkdavusios juos per pašventinimą, ir juos gaivindavo vandenių; tie sekmininkai, kurie vaikščiodavo gatvėmis, juos vadindavo "liežuvių plakėjais ir vebtentojais, ir paukščių kalba", ir visa kita; jie stovės teisume tą Dieną Dievo akyse, tai lygiai taip tikra, kaip ši Biblija, gulinti čia. Jei jūs tikite, kad aš esu tarnas. . . Jūs mane vadinate Jo pranašu; aš savęs taip nevadinu. Bet jūs paklauskite, aš kalbu jums Viešpaties vardu. Tuos, kurie Kristuje, Dievas pasiims su Savimi, kai ateis, į prisikėlimą, ir tikrai tuos, kurie Kristuje.

Kaipgi mes įeiname į Kristų, bičiuliai?

¹⁵⁶ Vienu mokymu mes visi prisijungiame? Ne. Vienu rankos paspaudimu mes visi įtraukiami? Ne. Vienu vandenių mes visi įkrikštijami? Ne. Ar per vieną denominaciją mums suteikiama vardu įeiname? Ne.

Tačiau pagal Pirmą Korintiečiams 12:13: "Viena Dvasia, Šventąja Dvasia, Dievo Dvasia mes visi esame. . ." Metodistai, baptistai, liuteronai, presbiterionai "Vaikšto Šviesoje, kaip ir Jis yra Šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Kraujas apvalo mus nuo viso neteisumo". "Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną ir visi tapome Jo malonės dalininkais".

¹⁵⁷ Tu neini į Teismą. "Tas, kuris girdi Maņo Žodžius ir tiki". Joks žmogus negali įtikėti, kol negauna Šventosios Dvasios. "Mane atsiuntusį tiki", kai Šventoji Dvasia paliudijo apie Jo prisikėlimą. "Turi Amžinąjį Gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą". Kaip? Tavęs Teismas nepalies. Tu niekada nestovėsi prie Baltojo Sosto ir nebūsi teisiamas.

Tu teisiamas štai čia. Tu perėjai savo teismą, kai tarei: "Nesu geras ir mano žinios niekam tikę. Viešpatie, įeik į mane ir pasiimk mane, ir vesk mane, Viešpatie. Man nerūpi, ką sako šis pamišęs pasaulis. Vesk mane, Viešpatie, Savo Dvasia". Tuomet tu buvai teisiamas. Teisk save kaip kvailą dėl Kristaus ir Jo teisume tą Dieną mes stosime nemirtingi pagal Jo atvaizdą.

158 Vienintelis kelias. Kaip? “Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną”. Ir kai tu esi tame Kūne, teismas jau teisė tą Kūną ir tu priėmėi Jį kaip permaldavimą už savo nuodėmę.

Tu sakai: “Aš tai padariau, Broli Branhamai”.

Tuomet, jei Šventoji Dvasia sugrižo ir davė tau antspaudą kaip ženklą, ta Dvasia įveda tave į Kristaus Kūną. Tu pasuki kitu keliu ir esi naujas kūrinys Kristuje Jėzuje. “Tu perėjai iš mirties į Gyvenimą. Seno nebeliko ir tu esi naujas Kristuje!” Amen!

159 O, prašau, leiski man įtikinti tave, mano Krikščioni broli ar sese. Neiseisk šiam prabudimui preiti pro šalį. Tu turi priimti Šventąją Dvasią. Kas Ji yra? Dievo Dvasia. Kam Ji yra? Kad vestų tave, vadovautų tau, pripildytų tave, pašventintų tave, išsautų tave į Bažnyčią.

Kas yra bažnyčia, ką reiškia žodis *bažnyčia*? “Išsauti, atskirti”. O, galėčiau tuojau pat apie tai pamokslauti! “Išsauti, atskirti”, svetimi, ne šio pasaulio, piligrimai ir atėjūnai, skelbiantys, jog čia neturime žemiško miesto, kuriame trokštame gyventi. O, tai bent!

160 Abraomas ir Izaokas, ir Jokūbas gyveno kaip ateiviai palapinėse toje žemėje. Jie sakėsi esą piligrimai ir atėjūnai, paveldėtojo sėkla, to paveldėtojo; tėvas, paveldėtojas. Mes esame jų sėklos. “O jie ieškojo Miesto, Kurio Statytojas ir Kūrėjas yra Dievas”. Amen. Jie ieškojo.

161 Ir šiandien jų sėkla vis dar ieško būsimo Miesto, sakydama: “Nenoriu prisitaikyti prie šio pasaulio. Nenoriu turėti nieko bendra su šiuo pasauliu. Man reikia, aš ieškau Miesto, kuris tvirtai pastatytas. Aš ieškau Miesto, kuriame Amžinasis Gyvenimas, kur niekada nesileidžia saulė, kur neateina senatvė, kur nėra gedulo ženklo ant durų rankenos ar kapo kalvoje. Aš ieškau to Miesto, Kurio Statytojas ir Kūrėjas Dievas”.

162 Tėra vienintelis kelias jį surasti. “Akmuo buvo atkirstas nuo kalno ne rankų pagalba, kuris nusirito į pasaulį ir jį sutriuškino, ir jis pasidarė kaip kviečiai . . . ar pelai klojime”. Tegu tas Akmuo, Kristus Jėzus; tas suklupimo Akmuo pasauliui, papiktinimo Akmuo, pašaipų Akmuo, kliuvinys bažnyčiai; bet brangus Pritraukiantis Akmuo tikinčiajam, užtikrinimo Akmuo, poilsio Akmuo. O, štai taip!

Poilsis! Aš žinau, jog perėjau iš mirties į Gyvenimą. Mano siela ilsisi. O! “Ateikite pas Mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, ir Aš suteiksiu poilsį jūsų sielai”. “Ženklas, apie kurį bus piktai kalbama”,—sakė pranašas Marijai. Tai bus ženklas, žinoma, taip ir bus. Tačiau Tai bus užtikrinimas. Tai bus meilė. Tai bus pasitenkinimas. Tai bus tai, kad tu žinosi, jog perėjai iš mirties į Gyvenimą.

¹⁶³ Mano broli, mano sese; kaip tavo brolis, kaip tavo tarnas Kristuje leisk tave paraginti iš visos širdies. Neleisk, kad tai praeitų tau virš galvos ar pro šalį, ar po tavimi. Priimk Tai į savo širdį ir būk laimingas žmogus žemėje.

Aš nežadu tau, jog gausi milijoną dolerių. Ne, pone. Broli Leo, mano manymu buvo tiek daug pažadų apie "milijonus dolerių", įvairūs žmonės apie tai skelbė. "Jei tapsi Krikščioniu, turėsi milijoną dolerių ir būsi turtingas žmogus". Nieko tau nežadu.

Štai ką tau žadu, vienintelį dalyką, ką galiu tau pažadėti—Jo išgelbėjimą. Jo malonės pakanka kiekvienam išbandymui. Žmonės Sekminėse netgi ir netroško to, ką gavo. Na o kaip dėl milijonierių? Jie nenorėjo to, ką turėjo, Sese Angie.

¹⁶⁴ Norėčiau išgirsti jus ir Gertie giedančias neužilgo (kurgi ji?), *Grižimo Namu savaitė*, neužilgo. Daugelis jau įžengė anapus nuo to laiko. O, tai bent!

Jie neprašė didelių dalykų. Jie neprašė pinigų. Nagi juk ir Petras sakė: "Sidabro ir aukso neturiu, bet ką turiu, duosiu tau".

Ir ši vakarą sakau tai, bičiuliai. Džiaugsmą, meilę, užtikrinimą, kurį turiu iš Kristaus ir Jo prisikėlimą, ką turiu, siūlau jums; siūlau jums kaip Dievo vaikams.

O jūs ateikite ir stokite prie kryžiaus, jei Dievas jus pašaukė, ir nesikelkite. Kai ateisite rytoj vakare, ateisite arba čia ir liksite, kol tai įvyks; arba ateisite ir mes melsimės bei dėsime rankas ant jūsų. Eikite. . . Tokia tvarka Biblijoje—dėti rankas Šventosios Dvasios gavimui. O paskui mes eisime, jūs eisite namo. . . Jei liksite štai čia, jei liksite nakčiai, pasiliksite kitą dieną, dar kitą dieną, liksite visoms atostogoms, iki sausio pirmos, dar liksite, pasiliksite iki kol.

¹⁶⁵ Tai, ką nurodome dėl rytojaus vakaro, rodydami jums Biblijoje, kas turi įvykti, tai įvyks. Ir kai Tai ateis, tada jokie demonai kankinimo. . . Tu žinai, kad perėjai iš mirties į Gyvenimą. Tu esi naujas tvarinys Kristuje Jėzuje. Skambės Dangaus varpai.

¹⁶⁶ Broli Othalai, užtikrinu tave, tave tai uždegs. Štai čia sėdi bičiulis, manasis brolis, kuris buvo gangsteris, vaikščiojo iš šonų pasikabinęs revolverius, lūkuriuodavo žmogaus už kampo, kad ištaškytų jam smegenis. Ir kas gi atsitiko? Kartą jis pažvelgė ir patikėjo Gyvenimu. Jis žengė toliau. Jis sekė mano surinkimus. Vargšelis, neprivalgęs jis miegodavo krūmuose greta palapinės, alko ir troško. Ir vieną dieną nusileido Šventoji Dvasia. O, mano broli, tai pakeitė tave, ar ne? Ji suteikė Gyvybę ir pašalino mirtį. Neapykanta išėjo, o meilė įėjo. O, čia tai bent! Visas priešiškus ir nesantaika pasitraukė; įėjo naujas Gyvenimas.

Pažvelkite, visur čia daugybė, daugybė panašių atvejų. O, Dangaus džiaugsmo varpai skamba! Bičiuliai, tiesiog negaliu to apsakyti.

¹⁶⁷ Paklauskite, kad galėčiau jau baigti, jei jūs patikėjote mano, Kristaus tarno, liudijimu, stengiausi jums parodyti iš Dievo Biblijos, jog tai tiesa. Ir jei mano žodžiai atrodo šiek tiek keistoki, pažvelkite į tą mokslo pasaulio nuotrauką. Pažvelkite į tą vaisių, Ugnies Stulpą, kuris lydėjo Izraelio Vaikus, pažvelkite, kokį vaisių Tai duoda. Matote, ką Tai daro, ką Tai sako.

Tai ne aš kalbu; tai Jis kalba per tave, jūs matote. Tai ne aš matau regėjimus; tai Jis kalba per tave. Tai ne aš gydau ligonius; tai Tas, kuris vavyje, gydo ligonius. Tai ne aš pamokslauju; aš esu nedrąsus ir bailys, man norisi bėgti net nuo tos minties, tačiau tai Jis kalba. Aš nežinau Žodžio; tačiau Jis žino Jį. Štai taip. Štai taip.

Tai Jis. Ir tas pats Dievo Angelas ši vakarą yra čia šiame pastate. [Brolis Branhamas beldžia į katedrą—Red.] O, kaip aš myliu Jį!

¹⁶⁸ Dabar kiek yra norinčių priimti Šventąją Dvasią? Patikrinkite savo gyvenimą. Kiek dar Jos negavo ir norėtų priimti? Pakelkite ranką, tarkite: “Broli Branhamai, iš širdies gelmių noriu priimti Šventąją Dvasią”. Telaimina jus Dievas visur.

¹⁶⁹ Kiek iš jūsų, priėmusių Ją, norėtų tarti, kaip ir jie Darbų 4: “O Viešpatie, O Viešpatie, ištiesk Savo ranką išgydymams ir kad būtų daromi ženklai bei stebuklai Tavo šventojo Sūnaus Jėzaus Vardu ir duok man su drąsa ir meile skelbti, ir naujai pripildyk”? Taip, štai ir manoji. Dieve, duok Ją man.

Nulenkime galvas visiškai nuoširdžiai, kiekvienas žmogus teturi savo troškimą širdyje.

¹⁷⁰ Viešpatie Jėzau, mes baigsime šio vakaro susijimą pabendravę su Žodžiu ir Šventąja Dvasia. Kaip Jis palaimino mus ir pripylė į mūsų širdis Savo Žodžio aliejaus! Čia yra tarnautojų, įvairių profesijų žmonių, kurie išmėgino ir pamatė, jog Viešpats yra geras. Dabar mes žinome, kas yra Šventoji Dvasia, tai—Dievo pažadas. Tai Amžinasis Gyvenimas tiems, kurie tiki.

¹⁷¹ Ir mes žinome, kad Šventoji Dvasia—gražinta atgal Jėzaus Kristaus Dvasia ir šiandien Jis mumyse. Dievas buvo virš mūsų tame Ugnies Stulpe; paskui Jis vaikščiojo su mumis. . . kūne, kuris buvo pavadintas *Emanueliu*—“Dievas su mumis”; o dabar Jis mumyse Šventąja Dvasia, Dievas mumyse. O!

Jėzus pasakė: “Tą dieną jūs suprasite, kad Aš esu Tėve, o jūs esate Manyje ir Aš jumyse. Jūs suprasite tą dieną. Nes dabar jūs esate tamsos pasaulyje, taip sakant, tačiau tą dieną jūs suprasite”.

¹⁷² Tėve, tai negalėjo būti taip aišku ir išbaigta, nes tuomet mes nebūtume turėję kuo tikėti. Tačiau visiems Dievo darbams vadovauja tikėjimas. Ir tikėjimu Tavuoju Žodžiu, Šventosios Dvasios liudijimu, kuri, mes žinome, yra čia, aš prašau, kad kiekviena čia alkstanti siela būtų pripildyta Šventąja Dvasia. Tie, kurie Jos neturi ir Jos alksta, tik prisiminkite. . . Mes jiems pasakytume, Viešpatie, kaip Tu sakei: “Palaiminti jūs, kai alkstate ir trokštate. Jūs būsite pasotinti”. Tai pažadas. Tai netgi palaiminimas alkti. Jūs palaiminti, vien žinodami, kad Dievas kalbėjo jums, nes Jis pasakė: “Niekas negali pas Mane ateiti, jei Mano Tėvas pirma jo nepatraukia”.

¹⁷³ Ir, Viešpatie, štai šie seni veteranai pakėlė savo rankas. Aš savąją taipogi pakėliau. O Viešpatie, suteiki mums stiprybės, suteiki mums Jėgą ištiesti Tavo šventojo Sūnaus Jėzaus ranką, kad galėtų būti daromi ženklai ir stebuklai, kad tarnavimas būtų gilesnis, kad būtų dar didingiau, ko dar nebuvo įvykę. Suteiki mums drąsos ir meilės kalbėti žmonėms. Suteiki tai, Viešpatie. Būki su mumis visur, mes prašome Jėzaus Vardu.

¹⁷⁴ O rytoj vakare, Viešpatie, teatūžia toks gūsingas smarkus vėjas čia, į šį pastatą, kad tai būtų tarsi kita Sekminių Diena. Pamatas padėtas. Viskas parengta. Jaučiai papjauti, nupenėti veršiai papjauti, avinai papjauti; stalas padengtas, svečiai pakviesti. O Viešpatie, atsiųski Sekminių jubiliejų rytoj vakare į šį pastatą ir pripildyk kiekvieną sielą Šventosios Dvasios krikštu. Suteik tai, Tėve. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

. . . mes sužinosime daugelį dalykų,
Arfa mūs auksinė bus, gal tūkstančio net stygų;
Giedosim ir šoksime mes, Avinėlis nušluostys
mums ašaras;
Mūsų viena grįžimo na-. . . didinga savaitė
grįžimo namo truks dešimtį tūkstančių metų.
Amen!

Apvalė ir pašventino Dievo Sūnaus Kraujas
brangus
Jo Vardu žmones nuostabius, jie Nuotaka
vadinasi.

Čia apleisti jie buvo ir nekenčiami, tačiau
diena išauš, kai Viešpats
Išrinktuosius pro vartus įves,—už viską tai
svarbiau.

Kai mes praeisime pro perlų vartus, mes
sužinosime. . .

DĒL KO BUVO DUOTA ŠVENTOJI DVASIA? LIT59-1217
(What Was The Holy Ghost Given For?)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1959 m. gruodžio 17 d., ketvirtadienio vakaras, Branhamo bažnyčioje Džefersonvilio mieste, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2000 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org